Omraam Mikhaël Aivanhov

LUMINA, SPIRIT VIU

Cititorul va înţelege mai bine anumite aspecte ale operei Maestrului Omraam Mikhaël Aivanhov prezentate în acest volum, dacă va ține cont de faptul că acest Învăţământ este în întregime oral.

Maestrul Omraam Mikhael Aivanhov (1900-1986) s-a născut în Bulgaria. În 1937 vine în Franța unde împărtășește esenţialul învăţământului său.

Ceea ce surprinde de la început în opera sa, este multiplicitatea aspectelor sub care este prezentată această unică problemă: omul și perfecţionarea sa. Oricare ar fi subiectul abordat, el este invariabil tratat în funcţie de utilizarea pe care omul o poate face pentru o mai bună înţelegere a lui însuşi și o mai bună conduită a vieţii sale.

******

Substanţa vie a universului prin care tradiţia o spune - Dumnezeu a creat lumea, și de câţiva ani un mijloc formidabil de explorare și acţiune gratie punerii la punct a laserului, lumina ne oferă un câmp de posibilităţi infinite atât în domeniul material cât și în domeniul spiritual. În ceea ce priveşte posibilităţile spirituale ale luminii, Omraam Mikhaël Aivanhov ne invită în această lucrare să redescoperim lumina care este protecţie, hrană, instrument de cunoaştere a omului, a naturii și a lui Dumnezeu, dar mai ales

singurul mijloc cu adevărat eficace pentru a ne transforma și a transforma lumea.

Cap. 1 - Lumina, esenţa creaţiei

Se spune că Dumnezeu este un foc devastator și în majoritatea mitologiilor, zeul cel mai puternic este cel al focului. Nu este vorba, bineînţeles, de focul fizic, pe care noi îl cunoaştem și care nu este decât un aspect al focului universal. Fiindcă în realitate există mai multe categorii de foc: cel care arde în inima omului, cel care se înalță de la baza coloanei vertebrale , cel al soarelui, cel al infernului, cel ascuns în inima pietrelor, a metalelor, etc.

Dar oare aţi remarcat că focul nu poate fi prezent decât dacă este însoţit de lumină? Da, lumina este materia prin care se manifestă focul. Transpunând acesta imagine, vom descoperi că lumina este acea substanţă pe care Dumnezeu, Focul primordial, a emanat-o la originea lumii când a rostit. „Sa fie lumină!” Această lumină nu este altceva decât Cuvântul despre care Sfântul Ioan vorbeşte la începutul Evangheliei Sale: „La început a fost Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Tot ce a fost făcut a fost făcut prin el ...” Lumina este Cuvântul pe care Creatorul l-a pronunţat și prin care a creat lumea.

Lumina fizică aşa cum noi o cunoaştem, nu este decât o condensare a luminii primordiale. Dumnezeu, principiul activ, a proiectat lumina, și El a prelucrat-o că pe o materie pentru a crea universul. În acest moment întrevedem manifestarea celor două principii, masculin și feminin, care sunt la originea creaţiei, fiindcă Dumnezeu, Focul, principiul masculin, a extras

din El și a proiectat principiul feminin, lumina, materia în care urma să creeze.

Se spune că Dumnezeu a creat lumea din nimic. Din nimic din exteriorul Sau, da, și acest lucru e dificil de înţeles de către noi care nu putem construi ceva decât cu materiale și instrumente exterioare nouă.

În realitate, nu se poate crea nimic din nimic și acesta idee a unei creaţii plecând de la nimic semnifică de fapt că Dumnezeu a extras din El materia creaţiei Sale. Universul nu este nimic altceva decât aceasta substanţă extrasă din El și devenită exterioară Lui, dar care este pentru totdeauna a Lui.

Cu ce oare viermele de mătase îşi ţese coconul și păianjenul pânza sa? Cu ce oare melcul îşi fabrică cochilia? Cu o substanţă pe care o extrag din ei înşişi.

Dacă ştim să observam natura, multe fenomene ne pot revela ceea ce gânditorii consideră mistere de nepătruns! Chiar și ştiinţa va descoperi într-o zi că lumina este materia primordială din care universul a fost creat, și dacă omul va ajunge să înveţe acest lucru, și el va putea deveni creator că Dumnezeu.

După cartea Genezei, primul eveniment a fost deci crearea luminii. Dumnezeu a spus „Să fie lumină!” Dar despre ce lumina este vorba?... În bulgară sunt două cuvinte diferite care definesc lumina: svétlina și vidélina. Cuvântul svétlina desemnează lumina fizică și se formează din rădăcina verbului „a străluci”. Cuvântul vidélina definește lumina spirituală și se formează din rădăcina verbului „a vedea”. Vidélina, este lumina care permite vederea luminii spirituale, invizibile, prin materializare vidélina a produs svétlina, lumina fizică.

Veţi înţelege mai bine această idee dacă vă reamintiți experienţa cu tubul lui Ctookes: la cele două

extremităţi ale unui tub în care s-a făcut în prealabil vid, sunt plasaţi doi electrozi legaţi la o sursă electrică. Prin trecerea curentului electric, catodul emite un flux de electroni în direcţia anodului, dar el însuşi rămâne întunecat, în timp ce în regiunea anodului apare o luminiscență.

Lumina pe care ne-o trimite soarele nu este cea a primei zile de care se vorbeşte în Geneza. Dincolo de soarele vizibil exista un soare invizibil, întunecat, soarele negru, care trimite neîncetat energii soarelui vizibil. Acesta le transformă și le retrimite sub formă de lumină.

Lumina pe care noi o vedem nu este cea pe care Dumnezeu a creat-o le început când a rostit: „Sa fie lumină!” Ea a venit după aceea. Primul soare a trimis lumina primordială, vidélina, pe care soarele vizibil o transformă și o retrimite sub formă de raze (svétlina) vidélina, adevărata lumină, nu descoperă lucrurile decât dacă interacționează cu ele. Dacă nu se află nimic în calea sa, rămâne invizibilă. Numai obstacolul pe care-l întâmpină o poate revela.

La început a fost vidélina, adică prima mişcare izvorâtă prin manifestare din Spiritul Divin, de strălucire în afară, în exteriorul Lui. Înainte de a crea, Dumnezeu a proiectat în jurul său un cerc luminos pe care l-am putea numi aura Sa. Prin acest cerc de lumină El a fixat limitele universului, și odată realizată aceasta, a proiectat în lumina aurei sale, vidélina, imagini care s-au materializat, s-au cristalizat. Vidélina a fost cea care a furnizat materia creaţiei. Când Sfântul Ioan a spus la începutul Evangheliei Sale: „La început a fost Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu ...”, „Cuvântul era cu Dumnezeu” semnifica faptul că nimic nu s-a făcut fără participarea

vidélinei, aura lui Dumnezeu. Cuvântul Divin este lumina.

Putem verifica acest proces al creaţiei la marii inițiați. și ei posedă o aură luminoasă care are rolul nu numai de a le înconjura corpul și a-i proteja ci și de a le furniza materia pentru creaţiile lor. Când un iniţiat voiește să creeze prin gând, utilizează aceleaşi modalități că și Dumnezeu când a creat universul: proiectează o imagine sau pronunţă un cuvânt care trebuie să traverseze aura sa. Aceasta aura care-l înconjoară serveşte de material pentru manifestare. Imaginea proiectată sau cuvântul rostit prind consistenta prin materia aurei. Un om care vrea să realizeze ceva, n-o poate face dacă nu poseda materia subtila a aurei. Fără îndoială, aţi remarcat și voi: în anumite zile vorbiţi fără a putea produce nici un efect asupra altora care rămân reci, indiferenţi, în timp ce altădată, din contra, cu o vorbă simplă produceţi o impresie formidabilă. Da, pentru că această vorbă este vie, cuvintele pe care le folosiţi au fost în prealabil cufundate în aura voastră prinzând viaţă și forţă, puterea de a putea penetra în sufletul altora și de a-i face să vibreze. În zilele când aura voastră este palida cuvintele voastre sunt goale, nesemnificative, nu exista nimic în ele; voi vorbiţi, dar nu obţineţi nici un rezultat. Cuvintele nu sunt impregnate de acel element pe care-l conferă aura: vidélina.

Puterea iniţiaţilor provine din modul în care ştiu să-și impregneze cuvintele pe care le pronunţă cu materia aurei lor care este abundentă, intensă, pură. Cuvântul nu este decât un suport, el nu poate avea efect decât în măsura în care este impregnat cu elementul creator, vidélina.

Cel care nu ştie să pronunţe cuvintele magice poate foarte bine să strige, să se agate, nu va reuşi niciodată să se facă auzit de spiritele superioare și să le atragă. Dar un Iniţiat care va pronunţa aceleaşi cuvinte fără să strige, să gesticuleze, numai prin forţa interioară provenită de la aura sa, va obţine rezultate deosebite.

Nu vorba a creat lumea ci Cuvântul viu, adică lumina. Cuvântul este primul element pe care Dumnezeu l-a pus în acţiune, iar vorba este mijlocul prin care Cuvântul îşi înfăptuiește acţiunea sa de creaţie. Forţa primordială care a ieşit de la Dumnezeu era spirit, revenind spre Dumnezeu ea a devenit lumină. Soarele negru trimite vidélina, spiritul, soarelui luminos, iar soarele luminos retrimite lumina vizibilă, svétlina, soarelui întunecat. La revenire spiritul se transformă în lumină. Când Dumnezeu a făcut prima mişcare, Spiritul Sau, Cuvântul viu, a intrat în acţiune, iar când Spiritul s-a reîntors către Dumnezeu a devenit lumină. Tot ceea ce centrul trimite la periferie revine înapoi la centru, fiindcă cercul are o limită și se stabileşte deci un circuit neîntrerupt de la centru la periferie și de la periferie la centru. Revenind către centru, curentul de forțe dobândește calităţi noi și provoacă reacţii noi de-a lungul traseului de întoarcere. Natura curentului nu este aceeaşi la dus și la întors.

La început era Cuvântul: prima mişcare a Spiritului Divin care a creat cercul, universul. La fel, magul, înainte de o ceremonie magică trebuie să-și realizeze un cerc în jurul său. Originea acestei practici, care este străveche, provine din cunoaşterea extraordinară a aurei. Când se spune că magul trebuie să intre în cercul pe care l-a trasat, este vorba nu de un cerc fizic ci de crearea unui cerc viu, cel al aurei, în centrul

căruia trebuie să se plaseze, aceasta înseamnă că spiritul său trebuie să fie activ, vigilent, pentru a nu deveni victima unor spirite invizibile. Dacă magul se mulţumeşte să traseze în jurul lui un simplu cerc material, fără să fi lucrat în prealabil asupra aurei sale pentru a o face să devina pură, luminoasă, puternică, va obţine probabil ceea ce doreşte, dar când va fi să iasă din cercul magic, toate entităţile care l-au ascultat când se aflǎ în cerc (pentru că fiinţele invizibile respectă acest simbol, precum și cuvintele magice pronunțate) vor începe să-l urmărească.

Aceste pățanii cad pe capul tuturor magicienilor care ignoră legile amintite. Spiritele invizibile care văd că aura lor nu este nici pură și nici luminoasă sfârşesc prin a se răzbuna pentru că au fost obligate să se supună unor oameni nedemni de ele.

Aceşti magicieni ignoră faptul că la început este Cuvântul, ceea ce înseamnă că înainte de a se lansa în realizarea unor proiecte extraordinare trebuie mai întâi să-și construiască o aură, un veritabil cerc magic de lumină. Acest cerc nu se poate trasa în mod automat cu o creta sau altceva de scris, se pregăteşte cu dragoste, puritate, impersonalitate. De ce oare deseori cei care practică magia nu numai că nu obţin nici un rezultat ci chiar îşi pot atrage nenorociri? Deoarece aura lor nu este încă puternică, luminoasă, pură, iar atunci când vor să-și proiecteze un gând, nu produc nimic care l-ar putea înveșmânta, care i-ar putea da forţă. Pentru că un gând să-și poată lua zborul, are nevoie de aripi, iar aceste aripi se găsesc numai în aură.

„La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... „ În timp ce Dumnezeu a creat acest imens cerc luminos, l-a

impregnat cu Esenţa Sa. Arborii, plantele, animalele, oamenii au fost inițial niște ...? care pluteau în aura lui Dumnezeu ... Tot ce există este cufundat în aura lui Dumnezeu în sânul căreia noi trăim cum a spus Apostolul Pavel: „Ne mişcăm în Dumnezeu și avem în El existența noastră” ... Suntem cu toţii în interiorul aurei Divine: ea ne pătrunde, ne traversează.

Meditaţi în fiecare zi asupra puterii vidélinei, lumina vie care este elementul primordial al întregii creaţii.

Unul din simbolurile Creaţiei lumii este roza mistică.

Cele şase cercuri care formează petalele reprezintă cele şase zile necesare lui Dumnezeu pentru a crea lumea (şase zile simbolice, evident, care au durat miliarde de ani !). De altfel, unii ezoterici au interpretat primul cuvânt al Genezei «Berechit» ceea ce înseamnă „la început” că și verbul «bara» „a crea” și «chit» = „şase”. În fiecare cerc puneţi câte o culoare din şase: violet, albastru, verde, galben, portocaliu și roşu, și meditaţi asupra lor ... Cercul central reprezintă lumina alba din care au izvorât celelalte şase culori.

Dacă nu înţelegeţi profunzimea acestui simbol, cel puţin contemplând aceasta imagine perfectă veţi crea legături între ea și noi și acest lucru vă va ajuta în evoluţia voastră spirituală.

Lumina este starea cea mai subtilă a materiei, iar ceea ce noi numim materie, nu este decât forma cea mai condensată a luminii. În întreg universul este deci același tip de materie... sau aceeaşi lumină ... mai mult sau mai puţin subtilă, mai mult sau mai puţin condensată. Tot ceea ce găsiţi condensat pe pământ se aflã în planul eteric sub o forma mai fina, mai pura.

și iată care este sensul lucrării spirituale să ajungem să găsim tot ceea ce avem nevoie într-o stare subtilă cât mai apropiată de starea primordială.

Dimineaţa, în timp ce primim răsăritul soarelui, ne putem hrăni cu cel mai pur tip de hrană: lumina. Când Iisus spunea: „Preafericiți cei cărora le este foame și sete ...” el nu vorbea de o foame și o sete fizică, ci de foamea și setea de adevăr, de înţelepciune, de justiţie, de libertate până a nu mai avea foame și sete decât de foc și lumină.

Sufletului îi este foame și spiritului îi este sete. Sufletul mănâncă focul, iar spiritul bea lumina. Spiritul este un principiu masculin, sufletul un principiu feminin, și fiecare se hrăneşte de elementul care-i este complementar. Sufletul aspiră la un principiu pozitiv, activ, dinamic, și el mănâncă focul. Spiritul, care este masculin, are nevoie de principiul feminin și bea lumina.

În acelaşi mod în care principiul masculin generează principiul feminin, astfel focul produce lumina: lumina este o manifestare, o emanaţie a focului. Când aprindeţi un foc, el generează lumina. și cu cât materialele care alimentează focul sunt mai pure, cu atât lumina este mai subtilă și mai pură.

Lumina este vesmântul focului, de aceea lumina este în legătura cu materia. În înalt, în regiunile sublime lumina este în relaţie cu materia, iar focul cu spiritul. De aceea Dumnezeu, Focul primordial, a creat mai întâi lumina, și numai după aceea lumina a creat lumea, nimic n-a fost făcut fără lumină. De fiecare dată când aprindeţi un foc în fața voastră se repetă exact istoria creaţiei lumii.

Cap. 2 - Razele soarelui: Natura și activitatea lor

Originea luminii pe care noi o vedem este soarele. Dar ce este soarele? Fizicienii îl prezintă că pe un fel de cuptor crematoriu în inima căruia domneşte o temperatură de cinsprăzece milioane de grade: această temperatură că și radiația să fiind produse prin transformarea neîntreruptă a unor cantităţi considerabile de hidrogen în heliu. În realitate, numai marii Iniţiaţi, care au posibilitatea de a calatori în spaţiu cu corpul lor astral, au vizitat soarele, că și celelalte planete, și ştiu ce sunt ele de fapt. V-am vorbit deja mult despre soare, spunându-vă mai ales că razele sale, pe care ştiinţa le prezintă că pe nişte flexiuni de fotoni sunt, pentru Iniţiaţi nişte mici vagoane de provizii. Fiindcă razele soarelui nu sosesc fără încărcătura: ele transportă peste tot în spaţiu atât elementele necesare vieţii și creşterii plantelor, animalelor și oamenilor cât și elementele mult mai subtile de care ne putem folosi pentru evoluţia noastră spirituală.

Da, razele soarelui sunt comparabile cu mici vagonete umplute cu provizii. Ele sosesc cu mare viteza pe pământ unde se descarcă și îşi depun comorile lor apoi, pe o cale invizibilă, se reîntorc la soare. Este un circuit extraordinar. Iar în aceste vagonete nu exista numai alimente, ci și creaturi care sosesc pe pământ să-și îndeplinească lucrarea, apoi se reîntorc în soare pentru a se reîncărca, regenera. Nu știați acestea, aşa-i?

Dar ceea ce de asemenea nu cunoaşteţi este faptul că aceasta concentrație a razelor soarelui se regăseşte și în om. Inima noastră este soarele care trimite fascicole de raze către toate mulţimile corpului fizic populate de milioane de locuitori acolo ele se descarcă,

dar totodată îşi pierd din puritatea lor și de aceea, înainte de a se reîntoarce la soare, urmează un întreg itinerar pentru a se debarasa de deșeurile acumulate în cursul traseului și pentru a se purifica. Circulaţia sângelui prin artere și vene nu face decât să reproducă circulaţia luminii solare în spaţiu. Fiindcă sistemul solar este un organism al cărui soare este inima, iar lumina este sângele pe care această inima îl trimite pentru a hrăni diferitele părţi ale acestui organism. Întreaga creaţie îşi alimentează existența care si...??...teaza pământul, oceanul, atmosfera, spaţiul cosmic, celelalte planete și creaturile care le populează.

Fiecare rază de soare este o sursă de energie. Deoarece resursele actuale: cărbunele, petrolul, uraniul, sunt pe cale de epuizare, în viitor umanitatea se va orienta din ce în ce mai mult către razele soarelui ale căror posibilităţi sunt infinite. Dar lumina solară nu este energie ce se poate utiliza numai în planul fizic. Lumina este un spirit viu care coboară din soare și care intră în contact direct cu spiritul nostru.

Coborând asupra unui obiect sau fiinţă, oricare ar fi ea, fiecare rază de soare aduce ceva. Chiar și pietrele au nevoie de această viaţă pe care o primesc de la soare. Fiindcă pietrele, cu toate că sunt nemișcate, sunt vii. Acesta viaţă este mai perceptibilă la plante care cresc și se multiplică gratie luminii solare. La animale, razele soarelui se transformă nu numai în vitalitate, ci și în sensibilitate. Da, grație razelor soarelui animalele încep să simtă suferinţa sau bucuria. În sfârşit, la oameni, razele soarelui se transformă în inteligență, fiindcă începând cu regnul uman lumina este primită destul de complet pentru a se putea manifesta drept gând. Spiritul care vă vorbeşte prin gura unui om este o emanaţie a luminii

solare. Lumina este aceea care gândeşte, vorbeşte, care cântă, creează. Pe măsură ce lumina îşi croiește drum în sufletul omenesc, ea se reflectă sub forma de inteligență, de iubire de frumuseţe, de nobleţe, de forţă. Numai razele soarelui sunt capabile să menţină, să alimenteze și să crească viaţa în om, cu condiţia că el să înveţe s-o primească . Dacă vă deschideţi din toată inima în fata razelor soarelui, veţi simţi lucrarea pe care o vor începe s-o facă pentru regenerarea și învierea voastră.

Dar, bineînţeles, pentru a simţi ce sunt razele soarelui și cât sunt de puternice, pure, divine, trebuie să vă pregătiţi în fiecare zi să le întâmpinați, dacă nu veţi rămâne asemeni acelor oameni adormiţi și ignoranţi care lasă să treacă pe lângă ei razele soarelui fără a fi conştienţi de bogăţiile pe care le conţin. Iar după aceea, se plâng: „Mi-e foame, mi-e sete, sunt sărac, obscur, cine mă poate ajuta?” și totuşi au tot ce le trebuie în aceste raze! și dacă i-aţi cunoaşte pe cei ce le trimit!... Da, fiindcă în soare viețuiesc fiinţe mult superioare nouă, ne privesc, ne zâmbesc uneori, dar noi, în acest timp, noi unde suntem?... ştiu foarte bine că este dificil să-i faci pe oameni să accepte că lumina este mai mult decât o vibraţie fizică, că este un spirit viu. și deoarece sunt opaci la această idee, nu pot primi de la soare toate binecuvântările sale.

Trebuie să vă aranjați în aşa maniera existența voastră încât lumina să ocupe un loc din ce în ce mai important. Dar mai presus de toate trebuie să deveniţi conştienţi de prezența sa în fiecare lucru pentru a putea beneficia de el. Dacă mâncaţi conștientizând că hrana, cerealele, fructele, legumele, sunt o condensare a razelor solare la care au fost expuse, veţi crea cele mai bune condiţii fiziologice pentru că aceste raze să

fie bine absorbite și repartizate în organismul vostru. Dacă respiraţi cu convingerea că prin respiraţie atrageţi în voi lumina, sunteţi capabili să primiţi lumina celestă, spiritul lui Dumnezeu. Fiindcă, evident, aşa cum v-am mai spus, aceasta lumina pe care o vedeţi venind de la soare nu este decât forma cea mai materiala a luminii. Dincolo de ea există alte forme de lumină, mai subtilă, și dacă veţi şti să intraţi în legătură cu ele, vă vor aduce viaţă eternă.

Dimineaţa, când priviţi soarele, gândiţi că aceste raze care sosesc până la voi, sunt creaturi vii care pot să vă ajute să vă rezolvaţi problemele din timpul zilei ... dar numai cele din ziua respectivă, nu și cele de a doua zi. Mâine va trebui din nou să mergeţi să le consultați, și tot numai pentru o zi. Ele nu va vor răspunde niciodată pentru două sau trei zile în avans. Ele vor spune: „Nu vă neliniştiţi. Veniţi din nou mâine și vă vom răspunde.” În fiecare zi, când mâncaţi, nu faceţi provizii pentru o săptămână, ci numai pentru o zi. Ei bine, cu lumina se întâmpla la fel, fiindcă este o hrană pe care trebuie să o absorbiţi în fiecare zi, ca să poată deveni în voi sentimente, gânduri, inspiraţii...

De ce nu aveţi pentru lumină aceeaşi logică ca pentru nutriţie. Voi spuneţi: „Adevărat, am mâncat ieri, dar asta a fost pentru ieri, astăzi trebuie să mănânc din nou”. La fel este și pentru lumină, în fiecare zi aveţi nevoie să vă hrăniţi cu ea.

Puteţi de exemplu, să faceţi următorul exerciţiu.

Vă aflaţi la răsăritul soarelui și aşteptaţi prima rază să apară. Sunteţi atent și vigilent și de îndată ce a apărut o beţi, o aspiraţi ... și astfel începeţi să beţi soarele. În loc numai să o primiţi (priviţi) și să o respiraţi, o beţi, o mâncaţi, gândind că aceasta lumină care este vie se propagă în toate celulele organelor

voastre, că le împrospătează, le întăreşte, le purifică. Acest exerciţiu vă ajută să vă concentraţi, iar rezultatele sunt fantastice: întreaga voastră fiinţă vibrează și veţi ajunge să simţiţi că beţi într-adevăr lumina.

Cu mai multe mii de ani în urma, înţelepţii Indiei au revelat în Cărţile lor sacre importanța pe care o atribuiau soarelui. Să luam de exemplu Puranele.

În Agni Purana, soarele este considerat o manifestare a lui Vishnon (Visnu) și sursa tuturor lucrurilor.

În Matsya Purana, se spune că adorând soarele, sunt adorati Brahma, Visnu și Shiva - trinitatea care corespunde Tatălui, Fiului și Sfântului Duh în religia creştină.

În Markandeya Purana, soarele este numit lăcașul cunoaşterii, cel care desființează tenebrele, Sufletul Suprem fără pată, Cauza universală, materialul și imaterialul și este considerat drept Puterea primordială existând în toate manifestările apei, pământului, vântului și focului. Se spune totodată că cel care întâmpina în fiecare dimineaţă soarele cu respect și veneraţie, în smerenie și pacea inimii sale, obţine gratia lui Lakshmi, divinitatea iubirii și frumuseţii. Cel care adora soarele cu o dăruire totală este eliberat de păcat și se bucura de imunitate contra tuturor bolilor.

Brahma Purana prezintă soarele că pe ochiul celor trei lumi, că pe Stăpânul Universului, germenele acţiunii, portul milei și simbolul acţiunii însăşi.

Brahmanda Purana prezintă soarele că pe cauza tuturor activităţilor în lume.

Linga Purana îl prezintă ca pe ordinea universală.

Padma Purana indică recitarea anumitor imnuri tantrice spre a fi recitate în abordarea soarelui pentru a putea fi vindecate tot felul de boli fizice și psihice.

În Brahma Vaivarta Purana, se spune că soarele vindecă toate, elibereazā de tristeţe, de agitaţie mentală și frică. El dăruieşte fericirea, eliberarea, credinţa și toate binecuvântările.

De-a lungul anilor, ştiinţa iniţiatică a considerat întotdeauna soarele fizic că pe o reprezentare a adevăratului soare spiritual care este centrul cunoaşterii universale și a puterii universale manifestate prin răspândirea celor şapte culori. De aceea, dacă va pot da un sfat, va voi spune: „Lăsaţi totul la o parte, studiaţi numai razele soarelui”. Dacă aţi şti ce conţine o rază de soare, ce putere, ce bogăţie, claritate, puritate, inteligență! ... Da, inteligență, vă surprinde asta? Dar nimeni, pe acest pământ nu este aşa de inteligent cum sunt razele soarelui, nici un savant, nici un geniu ...

Ocupaţi-vă de razele soarelui, doriţi-le, căutaţi-le, iubiţi-le, deschideţi-vă în fata lor și veţi înţelege sensul creaţiei, viaţa voastră va deveni creatoare, minunată, va capătă sens, o plenitudine! Entităţi spirituale locuiesc în fiecare rază și se manifestă diferit după culoarea lor: roşu, albastru, verde, galben, etc. De aceea este aşa de important pentru discipol să înveţe să lucreze cu lumina.

Cap. 3 - Aurul, condensarea luminii solare

Din momentul în care aţi găsit lumina, ea produce în voi mari transformări, și mai întâi de toate va dăruieşte gustul: orice aţi face, orice aţi mânca, aţi bea, oriunde v-aţi plimba, orice aţi citi, simţiţi că totul

capătă un gust delicios, rafinat, savuros. Dar dacă pierdeţi lumina, pierdeţi și gustul, pentru că odată pierdută lumina se pierde esenţialul. „Dacă sarea îşi pierde gustul, este bună de călcat în picioare” spunea Isus. Daca, însă, vă pierdeţi lumina, veţi fi siliți de evenimente, fiindcă v-aţi pierdut protecţia cea mai eficace. Din păcate sunteţi instruiţi despre tot, mai puţin despre ce este esenţial. Cum să ai o meserie, să câştigi bani, să fii bine plasat în societate, totul se învârte în jurul acestor preocupări, dar cum să găsiţi lumina nimeni nu vă învaţă niciodată.

Daca nu lucraţi cu lumina, dacă nu înţelegeţi ce reprezintă lumina, nu înţelegeţi nimic de la viaţă. Totul este în lumina, ea este la originea lumii, cauza universului. Lumina este un spirit, un spirit care vine din soare... Fiecare rază este o forţă formidabilă care penetrează profund materia și lucrează asupra ei. Dacă exista un domeniu care ar trebui într-adevăr aprofundat, acesta este cel al luminii: ce reprezintă ea, cum lucrează și cum noi la rândul nostru trebuie să lucram cu ea.

Cel care abandonează lumina sub pretextul că are alte treburi, că trebuie să câştige bani, etc., nu este pe calea cea bună.

Evident, dacă oamenii apreciază chiar atât de mult aurul și îl cauta, este pentru că subconştient ei cunosc un secret de care nu-si pot aminti prea bine: și anume că aurul este o condensare a luminii solare și că aceasta lumina conţine viaţă, forţă. Ar trebui deci să înţeleagă că înainte de a căuta aurul, este mult mai important să caute lumina, fiindcă lumina, este capul în timp ce aurul, este coada; lumina este sufletul și spiritul, iar aurul este corpul. Dacă atingeţi corpul fără să atingeţi sufletul, atunci n-aţi atins nimic. Dacă

posedaţi corpul fără a poseda sufletul nu aveţi decât un cadavru. De altfel, a dori să posedaţi aurul înainte de a poseda lumina este chiar periculos. Cunoaşteţi ce se întâmpla acelora care prind şarpele de coadă. Sunt muşcaţi. Şarpele trebuie prins de cap, numai atunci veţi fi în siguranţă, și coada vă urma.

De aceea trebuie să vă concentraţi asupra luminii, să iubiţi lumina care este simbolul lui Dumnezeu Însuşi: veţi primi astfel câţiva germeni de aur și gratie acestor germeni, veţi putea fabrica munţi de aur.

Într-adevăr, priviţi numai: înţelepţii, Iniţiaţii, poseda cantităţi întregi de aur: dacă aţi fi clarvăzători, aţi vedea că sunt înconjuraţi de o infinitate de particule și de raze de aur. Un Iniţiat este înconjurat de o aură de lumină ce reprezintă acel aur viu pe care alchimiștii îl numesc „aur potabil”. Da, fiindcă acest aur poate fi băut. Este că un râu, că un fluviu. De altfel, alchimiştii preconizau poțiuni în compoziția cărora intra aur. și în zilele noastre, anumite fiole de substanţe conţin aur.

Dar nu în acest mod trebuie să introducem aurul în organismul nostru. Metoda este puţin eficace, dar insuficientă. Aurul trebuie băut, mâncat și acceptat în interior sub forma celor mai bune idei și gânduri, celor mai luminoase. În acel moment, câștigam într-adevăr aur. Din nefericire, nu aşa procedează majoritatea oamenilor care nu gândesc decât cum să se îmbogăţească cu orice preţ și cât mai repede posibil. Rezultatul este că aurul devine un ecran între ei înşişi și ceilalţi, nu-i vad decât ca pe nişte obstacole ce trebuie înlăturate, ca pe nişte concurenți ce trebuie eliminaţi și astfel devin duri, cruzi. Fiindcă în capul lor acest aur s-a transformat în ecran, și nu mai pot vedea clar. Iată deci nenorocirea tuturor celora care-si plasează aurul în capul lor. Veţi spune: „Dar atunci,

unde ar trebui plasat?” În buzunar, în casele de bani, da, dar niciodată în capul vostru. Adică să nu vă gândiţi la el, să nu-l doriţi, să nu-l căutaţi. În capul vostru puneţi numai lumina, înţelepciunea; în acel moment veţi avea aur, din cel adevărat.

În urmă cu mai mulţi ani, am cunoscut un om care era stăpânit de o dorinţă aşa de mare de a avea aur încât s-a lansat în final în nişte practici magice: spera să determine spiritele naturii sa-i arate comorile ascunse din munţi. Zi și noapte nu gândea decât la asta: aur, comori. Într-o zi i-am spus: „Ascultaţi, sunteţi invitat într-un palat și în loc de a fi plin de atenţie și de dragoste pentru prințesă, vă ocupaţi de cameristă. Îi zâmbiți, îi faceţi cu ochiul, îi sărutaţi mâna. Nu este prea inteligent”. El m-a privit uimit și am continuat: „Iată, în acest palat care este universul, în loc să vă uniţi cu prinţesa, lumina, care vă poate da totul, care vă poate deschide toate porţile și toate comorile palatului sau, vă legaţi de o fată de nimic care nu are nici o influență, nici o putere: aurul. Căutaţi aurul pământesc și nu căutaţi aurul ceresc care este în soare: lumina. De-acum înainte trebuie să căutaţi lumina, ea este prinţesa, gândiţi-vă la ea, vorbiţi cu ea, trimiteţi-i iubirea dumneavoastră și imediat ea va comanda aurului să vina către dumneavoastră. Fiindcă aurul este producția sa, ea are putere asupra lui. Dar atâta timp cât nu aveţi aceasta legătură de iubire cu lumina, ea nu va da nici un ordin pentru ca aurul să vina către dumneavoastră”.

Ea va spune: „Mie trebuie sa-mi daţi omagiul mai întâi , mie trebuie sa-mi dăruiţi iubirea voastră ... Dar mă neglijaţi și mergeţi să îmbrăţişaţi camerista, acolo jos. Foarte bine, toate porţile vă vor fi închise!” „Oh, a spus el, înţeleg acum, înţeleg”. Dar din nefericire am

văzut că nu a înţeles nimic, el continua să caute aur ... pe care de altfel nu-l găseşte, și cu atât mai bine, fiindcă având acest aur ar fi devenit omul cel mai teribil. Ei da, acesta este cel mai frecvent efect al aurului, al banilor. Îi face să fie cruzi, răi, înguşti. În timp ce aurul spiritual, dimpotrivă, le deschide inima și le dă o vedere largă, nelimitată, asupra vieţii și frumuseților naturii.

Voi spuneţi: „Dar oamenii care au aur, bani, au braţul lung și pot obţine tot ce vor!” Da, mici fleacuri, umbre, fumuri ... După un timp îşi dau seama că în realitate nu numai că nu poseda nimic, dar și-au pierdut sănătatea, pacea și chiar prietenii. Numai cei care au înţeles că aurul veritabil este lumina, vor avea totul: cunoaşterea, iubirea, fericirea, și vor avea și aur pe deasupra.

Cu bani se pot deschide poate uşile lumii materiale, fizice, dar celelalte uşi, cele ale păcii, ale fericirii, ale bucuriei, ale inspirației, ale tuturor calităților și virtuţilor sunt închise. Atunci, la ce vă poate servi să aveţi toate uşile deschise dacă cele ale sanctuarului sunt închise?

Mâncaţi, vă plimbaţi, munciţi fără plăcere, nu încercaţi nici o bucurie: porţile spirituale sunt închise. Iată ce înseamnă să înţelegeţi greşit viaţa și valorile vieţii.

Trebuie să dam omagiul și iubirea noastră prințesei, luminii, și toţi ceilalţi vor fi la dispoziţia dumneavoastră. Prinţesa spune supușilor săi: „Mergeţi și aduceţi-i să mănânce, să bea, daţi-i veșminte, o cameră...” și toţi vor răspunde: „Da Majestate ... Da, Prințesă !” și când veţi ieşi la plimbare cu prinţesa, toţi ceilalţi vor fi în spatele dumneavoastră pentru a vă însoți și a se face agreabili.

Dacă iubiţi însă mai mult aurul ca lumina, sunteţi în întuneric și nu mai vedeţi nimic. Odată puse în mintea și în inima voastră ideea de aur, de bani, s-a terminat, nu mai vedeţi nimic altceva, nici frumuseţea, nici splendoarea, nici inteligenta creaţiei. Voi spuneţi: „Dar ce tot ne povestiți asta? Avem nevoie de bani!” Cui spuneţi voi, eu ştiu foarte bine că banii sunt necesari, dar nu trebuie sa-i facem ideal și să gândim că ei dau sens vieţii.

Ca mijloc, ca instrument, ca posibilitate, da, dar în slujba unui ideal și acest ideal trebuie să fie lumina, scopul trebuie să fie lumina. Nu lăsaţi niciodată banul să devina stăpânul vostru: este un servitor extraordinar, dar un stăpân îngrozitor, vă va da nişte sfaturi cumplite care vă vor scoate din Împăraţia lui Dumnezeu. Gândiţi-vă deci la lumină fiindcă lumina aduce bogăţia (nu banii, ci bogăţia), lumina aduce puterea și tot ea aduce adevărata plăcere. Când aveţi lumina, simţiţi gustul celor mai mărunte lucruri, dintr-o simplă înghițitură de apă aveţi senzaţia că aţi băut elixirul vieţii. Vă potoliți setea ca și cum această apă ar circula prin venele voastre. Este o senzaţie de nedescris!

Hermes Trismegistul, Stăpânul Misterelor, a spus: „Soarele este tatăl sau, luna este mama sa, vântul l-a purtat în pântecul său, iar pământul este doica sa”.

Deci, vedeţi, soarele (focul), luna (apa), vântul (aerul) și pământul, cele patru elemente s-au unit pentru a produce și hrăni această lumină, această chintesență pe care Hermes Trismegistul o numeşte Télesma și care da Iniţiatului toată ştiinţa și toate puterile.

Legenda povesteşte că Zarathustra l-a întrebat pe zeul Ahura Mazda cum se hrănea primul om, iar Ahura

Mazda i-a răspuns: „El mânca foc și bea lumină”. De ce n-am învăța și noi să mâncam foc și să bem lumină, pentru a ajunge la perfecţiunea primului om?

Învăţaţi să vă hrăniţi cu lumină, fiindcă în lumină se află cele mai mari binecuvântări și vă veţi simţi atunci atât de bogaţi încât veţi începe să iubiţi toate fiinţele. Numai sărăcia produce ura. Cei bogaţi nu detesta niciodată pe nimeni. Dar să mă înţelegeţi bine: eu vorbesc de cei cu adevărat bogaţi, de marii Maeştri. Ei trăiesc într-o asemenea abundență încât inima lor revarsă în exterior. Cum ar putea, trăind într-o astfel de plenitudine, să mai încerce ura? Numai cel care se simte lipsit începe să fie arțăgos, gelos, sa-i deteste pe ceilalţi. Când vedeţi pe cineva care nu-i iubeşte pe ceilalţi, care nu arata nici nobleţe sufletească, nici generozitate, să ştiţi că este sărac și mizerabil. Să nu uitaţi niciodată asta. Când omul devine conştient de toate bogăţiile pe care Dumnezeu i le-a dăruit, simte cum inima să se umple de iubire, nu se gândeşte decât cum sa-i ajute pe ceilalţi, sa-i lumineze. Pentru că este bogat și aceasta bogăţie se revarsă, este obligat s-o răspândească. În timp ce acela care se simte sărac îi invidiază pe cei bogaţi și nu-i rămâne altceva de făcut decât sa-i atace pentru a-i jefui.

Iată cum sărăcia, sub toate formele ei, stă la originea criminalității.

Binecuvântaţi fie cei care au pus lumină în mintea, în sufletul, în inima și în spiritul lor, lumina spirituală care este adevărata bogăţie. Cineva va întreba: „Dar cum putem avea aceasta lumina interioara?”

Ce întrebare! Nu ştiţi cum procedează primitivii pentru a face focul? Ei au, de exemplu, două bucatele de lemn pe care le freacă unul de celălalt: aşa apare căldura și continuând frecarea, apar în sfârşit mici

scânteii, lumina. După cum vedeţi, aceasta se face în trei etape: mişcarea (voinţa), căldura (iubirea, sentimentul) și în sfârşit lumina (inteligența, gândirea).

Pentru a ajunge la această lumină, trebuie deci să ne hotărâm să acţionăm, să punem voinţa în mişcare până când căldura, iubirea vă cuprind și până când această căldură și iubire devin ele însele lumină.

Iată cum obţineţi lumina! Faceţi exerciţii, meditaţi, vă rugaţi până când nu va mai puteţi lipsi de asta și în sfârşit lumina izbucneşte. Bineînţeles, se poate interpreta și invers: puteţi transforma lumina în căldură și căldura în mişcare. Când posedaţi o anumită cunoaştere, ea trezeşte în noi iubirea, și iubirea vă îmboldește să acţionaţi. Procesul funcţionează în ambele sensuri. Ei da, este atât de simplu! Oamenii se întreabă de ani de zile cum să obţină lumina, cum să trăiască o viaţă spirituala și nu reuşesc, deşi este atât de simplu !

Cap. 4 - Lumina care permite să vezi și să fii văzut

Lumina are calitatea esenţială de a ne face să vedem: luminându-ne drumul, scoate la iveală pericolele dar și binecuvântările. Ea ne revelă deci realitatea. Fiecare lucru are proprietăţi bine determinate, dar numai lumina are proprietatea de a ne lumina, de a ne arăta calea. Vă aprindeţi lampa și observaţi că foarte aproape se află o prăpastie: „Ei bine, spuneţi atunci, încă doi pași și se termina cu mine!”

Fiecare lucru are calităţile sale proprii. Lumina bineînţeles nu vă va hrăni, nu vă va da bani, dar ea vă va arată poate unde se află o comoară și veţi putea s-o

dezgropați și să deveniţi foarte bogat. În timp ce, fără lumină, chiar dacă aveţi bani, vi se vor fura pentru că cel care nu este luminat poate fi oricând jefuit. Aceasta se verifică în lumea interioară că și în lumea exterioară. Acesta este de altfel și sensul cuvintelor lui Iisus în Evanghelii: „Strângeţi comori în cer unde viermii și rugina nu le pot distruge, unde hoţii nu pot ataca și fura”.

De două mii de ani aceasta parabolă n-a fost niciodată interpretată corect fiindcă nu s-a înţeles că hoţii, viermii și rugina reprezintă pericolele care-l amenință pe om în alte trei facultăţi esenţiale ale sale: intelectul, inima și voinţa.

Da, hoţii care profită de faptul că nu sunt văzuți - deci de obscuritate - pentru a da lovitura, sunt simbolul pericolelor care amenință intelectul atunci când și-a pierdut lumina. De îndată ce omul îşi pierde lumina, hoţii, adică ideile bizare, îndoielile, neliniştile, se introduc în el și îl slăbesc, îl sărăcesc, conducându-l uneori la nebunie. Câţi nu au ajuns în azilele psihiatrice fiindcă au stins lumina din mintea lor! Datorită întunericului au venit hoţii și au luat totul. Deci, dacă vreţi să vă apărați de hoţi, aprindeţi lumina. De ce credeţi că vitrinele magazinelor sunt luminate peste noapte? Fiindcă lumina protejează.

Am avut într-o zi ocazia de a discuta cu nişte inspectori de politie, și le-am spus: „Credeţi că veţi putea combate criminalitatea crescând numărul de polițiști, de jandarmi, îmbunătăţindu-vă metodele de urmărire și de cercetare? Ei bine, vă înşelaţi fiindcă mijloacele exterioare sunt incapabile să acţioneze eficace în acest domeniu. Singurul mijloc eficace este lumina”. El m-a privit stupefiat „Lumina? ... Şi cum aşa? Ei bine, reflectaţi: dacă criminalii îşi pot permite

să încalce legile și să pregătească liniştit tot felul de furturi, spargeri, răpiri, asasinate, este pentru că ei ştiu că în majoritatea cazurilor oamenii nu se îndoiesc de proiectele lor, că nu au nici o intuiţie care sa-i avertizeze și sa-i facă să-și ia măsuri. Dar imaginaţi-vă că oamenii poseda o lumină interioara care le permite să detecteze dinainte, și de foarte departe, ce li se pregăteşte: îşi vor lua măsuri și răufăcătorul nu va reuşi. Singurul mijloc de a distruge criminalitatea este lumina. De aceea trebuie că oamenii să fie învăţaţi să-și dezvolte lumina interioară. Aceasta va lua mult timp, dar este singura eficace". Bineînţeles, aceşti inspectori m-au privit uimiţi, nu se gândiseră niciodată la aşa ceva.

Atâta timp cât oamenii n-au dezvoltat în ei singurul mijloc care le-ar permite să vadă și să prevadă: lumina, vor fi întotdeauna luaţi pe nepregătite într-o clipă sau alta, de către oamenii care sunt continuu concentraţi asupra loviturilor pe care le pregătesc. Nici chiar mijloacele tehnice cele mai perfecţionate nu pot asigura o protecţie suficientă împotriva răufăcătorilor, caci și ei se servesc de asta. Priviţi numai câte spargeri la bănci! În ciuda caselor blindate, a sistemelor electronice de alarmă, etc ... Spărgătorii reuşesc să-și atingă scopul pentru că și ei înşişi au mijloace: îmbunătățirile tehnice care servesc politiei sunt de folos și răufăcătorilor. Nu vom reuşi să desființăm criminalitatea decât în ziua în care ne vom hotărî să folosim lumina.

Avem posibilitatea de a vedea fiindcă razele luminii care cad asupra obiectelor le fac să devina vizibile. Fără lumină nu putem vedea nimic, de aceea dacă exista o lume invizibilă pentru noi, este pentru că nu suntem capabili să proiectam raze asupra obiectelor și

entităţilor care o populează. Iniţiaţii sunt capabili de a vedea atâtea lucruri pe care alţii nu le văd, tocmai pentru că ei ştiu să proiecteze aceste raze.

Iată adevăruri care sunt ignorate și de altfel, cine ar dori să se ocupe de oameni sa-i înveţe cum să poată proiecta raze luminoase prin intermediul inimii lor, intelectului lor, sufletului lor, spiritului lor? Este cu mult mai interesant sa-i înveţe să se descurce în lume, să câştige bani, să pună mâna pe ceva !

Dar în zadar se descurcă ziua și noaptea, sunt și mai nefericiţi și bolnavi. De aceea trebuie să se decidă să lucreze asupra luminii și cu lumina, pentru a învăța să proiecteze această lumină, singura care ne permite să vedem. Ei da, cum se face că nimic în lume, nici chiar cel mai preţios lucru că aurul sau pietrele preţioase nu sunt capabile să învingă tenebrele? Cum se face că luminii i-a dat creatorul această putere extraordinară?

Cunoscând limbajul simbolic, înţelegeţi că tenebrele nu sunt nimic altceva decât suferinţele, slăbiciunile, bolile, și deci numai lumina poate lupta eficace împotriva lor. Este inutil de a căuta în altă parte remediu pentru dificultăţile voastre. În planul fizic, când se intră într-un subteran, într-o grotă, într-o peşteră, toţi ştiu, bineînţeles, să-și aprindă lămpile: dar când este vorba de viaţa interioară, nu se gândesc să folosească lumina.

De altfel, să mergem mai departe: lumina care permite să vedem permite să fim și văzuți. Lumea este că un ocean întunecat și în acest ocean sunteţi asemenea unor vase rătăcite; pentru că spiritele foarte înalte să vă poată găsi, trebuie să lansaţi semnale luminoase. Pentru că dacă sunteţi tenebre în tenebre, cum să vă poată observa aceste spirite? Iisus a spus:

„Rugaţi-vă” adică trimiteţi curente puternice, și nici o altă putere nu depăşeşte - în ochii Cerului - pe cea a luminii. Cerului nu-i place să se ocupe de ceea ce este stins, iar cel care vrea ca Cerul sa-i arunce o privire, trebuie să-și aprindă toate lămpile.

Vă doriţi ca lumea divină să răspundă la toate întrebările care vă neliniştesc? Odată cu aceste întrebări trimiteţi în sus semnale luminoase, și El vă va răspunde. Dacă puneţi întrebări într-o altă manieră, să nu vă aşteptaţi să primiţi răspuns, pentru că Cerul nu cedează la nici o presiune, exceptând pe cea a luminii.

Cap. 5 - Modul de lucru cu lumina

Câte persoane nu ar dori să aibe revelația lumii divine, să se simtă inspirate, să trăiască în extaz! Dar ei îşi închipuie că trebuie să fie foarte greu să reuşească aceste lucruri. În realitate, este foarte simplu, atât de simplu, încât dacă li s-ar spune cum ar fi posibil, nu ar crede: nu vor face deci nimic pentru a realiza acesta și nu vor cunoaşte niciodată splendorile lumii divine.

În urmă cu mai mulţi ani, când eram încă un foarte tânăr discipol al Maestrului Peter Deunov, i-am pus acesta întrebare: „Care este modul cel mai eficace de a ne lega de Dumnezeu și de a ne dezvolta calităţile și virtuţile spirituale?” El mi-a răspuns: „Trebuie să te gândeşti la lumină, să te concentrezi asupra ei, să-ți imaginezi că tot universul este scufundat în lumina”. Am lucrat mult timp asupra acestei imagini a luminii și am învăţat multe. În realitate Dumnezeu nu este lumină, El este mult mai mult decât aceasta, nu putem să-l cunoaştem, nici măcar să ni-l imaginam. De altfel, dacă în Geneză se spune că în prima zi El a creat

lumina, înseamnă că el nu este lumina, dar cu ajutorul ei a creat Universul.

Dumnezeu nu este lumina, dar fiindcă lumina este prima emanaţie divină, ea conţine toate calităţile, toate virtuţile lui Dumnezeu, și nu putem să cunoaştem pe Dumnezeu decât prin intermediul luminii.

Iată deci exercițiul pe care-l puteţi face: în fiecare zi, de mai multe ori pe zi, de îndată ce aveţi la dispoziţie câteva minute, gândiţi-vă la concentrarea pe lumină, că vă odihniţi în lumină, că vă topiți în lumină, vă impregnaţi cu ea ... că întreg universul se scaldă în această lumină. Veţi simţi puţin câte puţin cum totul se reface în voi, că această lumină va aduce adevărata ştiinţă, pacea durabilă, echilibrul, puterea. În loc să vă pierdeţi timpul cu tot felul de activităţi inutile, gândiţi-vă la lumina care străluceşte, care învigorează, care linişteşte.

Nu veţi putea găsi niciodată sensul vieţii în afară de lumină. Să luam un exemplu foarte simplu al vieţii cotidiene: în timp ce vă treziţi noaptea și vreţi să vă sculați, primul lucru pe care-l faceţi este să aprindeţi o lumină. În momentul în care vedeţi clar, puteţi să faceţi orice vreţi, pe când, în întuneric puteţi să vă loviți, să răsturnați obiecte, etc. Da, însă majoritatea oamenilor n-au înţeles acest învăţământ al luminii, ei fac totul în întuneric, vorbind simbolic, nu ştiu unde se află și de aceea îşi sparg capul.

Trebuie să căutam lumina, să ne concentram asupra ei, s-o bem, s-o mâncam, s-o situam deasupra tuturor comorilor pământului. De îndată ce aveţi un moment liber, închideţi ochii și concentraţi-vă pe aceasta imagine a luminii care penetrează peste tot și aduce toate binecuvântările. Aveţi de aşteptat la

dentist sau într-o gară? Ei bine, în loc să frunzăriţi reviste pline de lucruri inutile sau stupide, gândiţi-vă câteva minute la lumină.

Când mergeţi pe strada, se poate întâmpla să fiţi asaltaţi de gânduri sau de sentimente negative. Evident, acolo nu va puteţi opri și închide ochii (dacă o faceţi, după un moment se vor strânge o mulţime în jurul vostru, unii îşi vor aduce și scaunele să vă privească, chiar circulaţia se poate opri!). Dar nimic nu va împiedica să vă opriţi o clipă în fața unei vitrine că pentru a o privi (evident, nu o vitrina dincolo de care să vă poată privi cineva) și acolo, vă concentraţi câteva secunde încercând să introduceţi lumina în voi. Când veţi privi din nou, vă veţi simţi despovărați, purificaţi.

Iată metode pe care majoritatea oamenilor nu le cunosc; ei vor merge una două ore plictisiți de moarte, și se vor complace în aceasta stare toata ziua. Nici măcar nu le va veni ideea să se oprească într-un parc și să-și schimbe starea de spirit în contact cu arborii, florile, fântânile ... Vor merge mai degrabă într-o crâșmă unde vor bea ceva privind trecătorii aşa cum vacile privesc trecând trenurile apoi vor porni din nou, tot cu aceeaşi plictiseala și când se vor întoarce acasă, vor transmite și soţiei starea lor: „Ce mai faci dragă?” Şi hop, un sărut prin care-ti transmite toate miasmele interioare. Şi imediat soţia le transmite copiilor... și astfel trăiesc oamenii inconştient și stupid.

Chiar dacă vă vorbesc aşa nu sunt sigur că veţi prinde gustul să vă concertați asupra luminii pentru a vedea cum poate să lucreze asupra voastră pentru a vă modela, a vă purifica, a vă învigora, a va reînvia. Oamenii sunt gata să deschidă porţile pentru tot ce poate aduce complicaţii și griji, dar pentru lumină nu

este timp, nici loc. Iată de ce oamenii sunt mereu vulnerabili, nefericiţi pentru că nu și-au deschis încă intelectul, inima, sufletul și spiritul în fata singurului lucru care contează: lumina.

Acest exerciţiu pe care tocmai vi l-am dat este valabil în toate împrejurările vieţii: fie că sunteţi la bucătărie, că scrieți scrisori, că va spălaţi, că vă îmbrăcaţi sau vă dezbrăcați, puteţi pentru câteva secunde să vă imaginaţi această lumină care scaldă întreg universul. Unii clarvăzători au văzut aceasta; au văzut că toate creaturile, toate obiectele, chiar și pietrele se scaldă în lumină și emană lumină.

Aceasta lumină a fost denumită la început lumină astrală, fiindcă este comparabila cu lumina stelelor. Dar deasupra acestei lumini mai exista o alta, mai subtilă.

Când meditaţi sau când va aflaţi într-o stare intens spirituală, aţi simţit uneori că totul în voi devine luminos, ca un soare care străluceşte în interior, ca și cum nişte lămpi ar fi fost aprinse, și să simţiţi ca și cum această lumină ar ieşi prin fața dumneavoastră. De îndată ce va înălțați către gradele superioare de bunătate, de generozitate, de duioșie, de puritate, lumina se naşte în voi, o vedeţi, totul străluceşte. Dacă vă lăsaţi pradă sentimentelor de gelozie, de egoism, de cupiditate, nici măcar nu e nevoie să vă priviţi într-o oglinda pentru a va da seama. Simţiţi fizic întunecimea pe fața voastră.

Bineînţeles, nu trebuie să generalizăm. Când vedeţi o umbră pe fața cuiva nu trebuie să vă imaginaţi că este animat obligatoriu de sentimente sau intenții necurate. Nu, dacă nu vedeţi și alte elemente pentru a judeca, va puteţi înșela. Se poate ca altcineva din apropiere să producă o umbra pe fața acelei

persoane; nu ea este în întuneric, ci este un nor care trece sau un obiect care-și proiectează umbra sa. Şi, uneori, dacă fața sa străluceşte, se poate datora tot unei alte persoane care se joaca cu oglinzile și aceste oglinzi proiectează o lumină pe fața sa. Nu persoana însăşi a creat aceasta lumină: o entitate a venit pentru o clipa asupra ei și de îndată ce pleacă, lumina dispare. Pentru a ne putea pronunţa asupra feței cuiva, trebuie să fim capabili de a vedea dincolo de aparențe. Totuşi, luaţi drept criteriu valabil faptul că după gândurile, sentimentele, dorinţele, proiectele și intențiile voastre, lumina din voi variază.

În realitate, pentru a ajunge să posedaţi această lumină, importanța iubirii este determinantă. Când veţi şti cum să înţelegeţi iubirea, cum să o manifestaţi, cum s-o lăsaţi să curgă prin voi, atunci veţi deveni luminoşi. Voi spuneţi că nu vedeţi legătura ... Ei bine, vă voi arata. Ştiţi cum aprindeau primitivii focul: luau, de exemplu, două bucatele de lemn pe care le frecau una de alta, această frecare producea căldură și imediat apărea focul. Sunt deci trei etape: mişcarea, căldura, lumina. Dacă interpretam acest fenomen, descoperim că mişcarea corespunde activităţii produse de voinţă, căldura corespunde sentimentului produs de inimă, iar focul, lumina corespunde gândului generat de intelect. În mod simbolic putem spune ca, în domeniul iubirii, oamenii se opresc la mişcare. Bineînţeles, această mişcare produce căldura, dar ei trebuie să depăşească acest stadiu al simplei senzaţii pentru a merge mai departe, până la lumină, la înţelegere, pentru a putea pătrunde misterele universului. Iubirea poate sa-i conducă până acolo, cu condiţia să nu se limiteze s-o considere exclusiv ca pe o efervescenta agreabila. Există o întreagă ştiinţă care-l învăță pe discipol cum

să producă lumina, dar pentru aceasta nu trebuie să caute numai plăcerea, fiindcă plăcerea absoarbe toate energiile și împiedică lumina să izbucnească.

Când reunim și meditam în linişte, lăsaţi la o parte toate preocupările voastre, concentraţi-vă asupra luminii ca și cum totul ar depinde de ea, că și cum însăşi viaţă voastră ar depinde de ea. Iată, gândiţi că este ultimul vostru moment, că trebuie să părăsiţi pământul și că numai lumina vă poate salva și vă legaţi de ea. Lumina ... nimic altceva nu trebuie să conteze. Este cel mai minunat exerciţiu din câte există. Vă puteţi imagina această lumina alba, incandescentă, și atunci puteţi spune, că Iniţiaţii: „Sunt parte din parte din sufletul incandescent...” V-o puteţi imagina violetă, albastră, verde, galbenă, portocalie sau roşie. Dar este preferabil să fie alba, fiindcă lumina albă le rezuma, le uneşte pe toate celelalte. Prin această lumină albă puteţi avea a-tot-puterea violetului, pacea și adevărul albastrului, bogăţia și întinerirea atenta a verdelui, înţelegerea și cunoaşterea galbenului. Sănătatea, vigoarea, vitalitatea portocaliului, forţa, activitatea și dinamismul rosului. Dar mai întâi de toate ea trebuie să fie albă. Când veţi reuşi să vă concentraţi asupra luminii, fie că vă simţiţi ca un ocean care vibrează, palpită, freamătă sau unde totul este pace, fericire, bucurie începeţi să simţiţi că acesta lumina este totodată un parfum și o muzica, acea muzica cosmica pe care o numim muzica sferelor, cântecul a tot ce exista în Univers.

Nu exista lucrare mai demnă, mai glorioasă, mai puternică ca lucrul cu lumina. Şi aceasta, dacă vreţi într-adevăr să vă preocupaţi de ceva grandios, de ceva nobil. Toate celelalte activităţi au o latură bună și o latură nefavorabilă. Dacă vă observaţi pe voi înşivă,

constataţi după câţiva ani, indiferent ce meserie aţi exercitat v-aţi uzat, v-aţi pierdut forţele, sănătatea frumuseţea. Bineînţeles, există și câteva avantaje, câţiva bănuți, nişte onoruri, dar dacă trebuie să puneţi toate acestea în balanța divină, veţi constata că puținul pe care l-aţi câştigat nu compensează bogăţiile pe care le-aţi pierdut.

Din nefericire, acesta este un gen de calcul pe care oamenii nu sunt obişnuiţi să-l facă. Ei fac probabil multe calcule, atunci când vor să obţină bani, onoruri, glorie sau ştiinţă, dar nu pun niciodată în celălalt taler al balanţei pierderile antrenate de aceste achiziţii, pacea, sănătatea, bucuria lor, puritatea. Vor sfârşi probabil prin a obţine ceea ce doresc, dar câţiva ani mai târziu îi regăsim în clinicile sau spitalele psihiatrice incapabili să mănânce, să bea, să se bucure. În acel moment îşi dau seama de valoarea celora pe care le-au pierdut. Şi spun: „Daca as fi ştiut!...” Dar e prea târziu. Ar fi trebuit să ştie mai devreme. Iată de ce, voi care „ştiţi”, consacraţi din ce în ce mai mult timp luminii. Este singura activitate care va poate îmbogăţi cu-adevărat, care vă poate reechilibra. Credeți-mă, cu toate celelalte activităţi, chiar dacă veţi câştiga câteva mărunțișuri pe de o parte, veţi pierde pe de altă parte lucruri cu mult mai preţioase. Uitaţi-vă puţin înapoi pentru a vă revedea existența de până acum și veţi descoperi cât este de adevărat. Aşadar, de-acum înainte, când veţi dori să vă lansaţi în activităţi care să vă aducă alte avantaje lumeşti, reflectaţi mai întâi cât vă va costa acest lucru cel puţin în două domenii: în cel al sănătăţii și în cel al evoluţiei spirituale. Rolul meu este acela de a va da criterii care să vă permită să vă transformaţi viaţa, adică să puteţi intra în noua viaţă. Dacă ar trebui pentru a vă face plăcere, să mai propag

regulile vieţii vechi nu e nici o problemă, numai că-mi închid prăvălia. Deci, voi continua să vă prezint noile legi care pot ajuta oamenii să se liniştească pentru a putea găsi calea spre patria celestă. Chiar dacă acum sunt putini candidați gata să urmeze aceste reguli, este o altă problemă, eu am datoria să continui să le dau.

De-acum înainte, fie că sunteţi cu toţii aici, sau singuri acasă, sau în altă parte, gândiţi cum să vă legaţi la sursa tuturor binecuvântărilor: lumina, iată totul.

Demult (sa fi avut douăzeci de ani), am citit nişte cuvinte pe care nu le-am putut uita: un citat din Zohar. Erau în bulgară, bineînţeles, dar vi le voi traduce în franceză: „Şapte lumini sunt în Sublimul înalt și acolo locuieşte Bătrânul Bătrânilor, Taina Tainelor, Misteriosul Misterioșilor, Äin Soph”. Când pronunţăm aceste cuvinte, totul vibra și frisona în mine.

Aceste şapte lumini sunt cele şapte culori și fiecăreia din ele îi corespunde o virtute: violetului sacrificiul, indigoului forţa, albastrului adevărul, verdelui speranţa, galbenului înţelepciunea, portocaliului sfințenia, rosului iubirea. Dar trebuie ştiut că fiecare greşeală pe care omul o comite diminuează în el puterea care corespunde uneia din aceste culori. Este aproape inutil să lucram cu lumina și culorile pentru a obţine puteri spirituale dacă nu le susținem în noi înşine prin virtuţile corespondente. Toţi cei care îşi imaginează că vor deveni mari magi numai dedându-se la o practică sau alta, fără a ameliora nimic în viaţa lor interioară, se înşeală. Entităţile superioare nu cedează acestor tentative, numai entităţile celor mai de jos niveluri, elementalilor, monştrii, se apropie. Dacă voiți să atrageţi îngerii și arhanghelii, nu veţi

reuşi s-o faceţi decât gratie virtuţilor voastre, fiindcă entităţile superioare nu răspund decât celor care ştiu să manifeste adevărata lumină, adică: puritatea, iubirea, înţelepciunea adevărul.

Trebuie să ştiţi că dacă doriţi să atrageţi dragostea sau prietenia cuiva, toate mijloacele pentru a ajunge la acestea sunt interzise (bani, seducție, violențe, cadouri, cu toate că toata lumea utilizează aceste mijloace fiindcă sunt cele mai facile) în afară de lumină. Da, singurul mijloc recunoscut de Cer, care este în acelaşi timp și cel mai puternic, este de a trimite persoanelor de care dorim să ne facem iubiţi - cadouri de lumina spirituală pe care o răspândim în jurul lor. Când doriţi ca cineva să vă iubesc și să se gândească la voi, trimiteţi-i lumina. Sufletul sau care va simţi prezenta unei entităţi benefice vă va aprecia din ce în ce mai mult. Doriţi ca prietenii la care mergeţi să fie fericiţi să vă primească? Atunci nu procedaţi că toata lumea să faceţi vizite părinţilor sau prietenilor în momentele de iritare, de nelinişte, când sunt în întuneric. Înainte de a intra într-o casa, reculegeţi-vă câteva clipe, gândind că aceasta casa și locuitorii ei sunt cufundaţi în lumină. Cum să nu fie fericiţi să vă revadă?

Lumina trebuie să fie preocuparea voastră constantă. Oriunde aţi fi, de îndată ce aveţi un moment liber, gândiţi-vă la lumină. Când vă simţiţi sufletul umbrit de o tristeţe, de o greutate, de o îndoială, mergeţi spre lumină și vorbiţi-i. Spuneţi-i: „O, lumină, tu care eşti cea mai inteligentă, intră în mine, vino și luminează-mi inima și creierul”. Şi lumina vine și vă luminează. Dacă doriţi să ajutaţi pe cineva care se află la grea încercare, trimiteţi-i prin gând raze luminoase, pătrundeti-l cu aceste raze. Dacă simţiţi o durere în

corpul vostru, chemaţi lumina, imaginaţi-vă că ies din degetele voastre raze de toate culorile și dirijaţi-le spre locul dureros, după un timp veţi constata o ameliorare.

Să ştiţi că nu veţi fi cu adevărat sănătoşi decât atunci când veţi reuşi să formaţi în jurul vostru o aură pura și puternică conținând toate culorile spectrului. Aceasta este adevărata medicină. O aură puternică este cea mai buna protecţie, este ca o barieră care se opune curentelor nefaste și tulburărilor de tot felul. Înconjuraţi de o astfel de aură, omul este ca într-o fortăreaţă și chiar atunci când toţi în jurul lui sunt agitaţi, tulburaţi, bolnavi, el îşi păstrează în continuare iubirea și curajul sau fiindcă se simte locuit de o prezență luminoasă grație căreia îi poate ajuta pe alţii.

Încercaţi să înţelegeţi importanța lucrului cu lumină și veţi avea un mijloc infailibil. Dacă nu obţineţi imediat rezultate, este pentru că aţi rămas prea mult timp departe de lumină. Exista atâtea elemente opace care s-au acumulat în voi încât lumina nu le poate încă pătrunde. Ea întâlneşte pereţi prea groși, trebuie s-o ajutaţi să-și croiască drum în voi purificând, pentru a face pereţii să devină din ce în ce mai subțiri și transparenți.

Într-o zi, în sfârşit, lumina va izbucni și va inunda totul, acesta va fi triunghiul Fraternităţii Albe Universale în lumea întreaga. Dar sunt necesare lămpi aprinse, vii, cum a fost un Rabbi Shimon bar Yokai care a fost numit „Lampa Sfântă” căci răspândea lumina. Când a murit, s-a spus că lampa s-a stins. Dar lampa luminează încă în cealaltă lume.

Cap. 6 - Prisma, imaginea omului

Prisma ne releva cum lumina alba se descompune în şapte culori.

Acest fenomen al descompunerii luminii cu ajutorul prismei se bazează pe trei numere semnificative: 1, 3, 7. Numărul 1 reprezintă fascicolul luminos care cade pe una dintre fetele prismei, numărul 3 reprezintă prisma însăşi cu cele trei fete, iar nr. 7 reprezintă culorile dispersate de către prismă.

Simbolic, putem stabili o corespondență între cele trei laturi ale prismei și cele trei principii care guvernează comportamentul omului: intelectul, inima, voinţa. Pentru a putea iradia armonios cele şapte culori, trebuie ca această prismă - care este omul - să fie transparentă și echilaterală, adică intelectul, inima și voinţa să fie în mod egal dezvoltate în el, trebuie să fie inteligent, bun și agreabil să-și realizeze gândurile și sentimentele sale. În acel moment totul în el este armonios ... Dar, evident, sunt cazuri foarte rare, iar prisma echilaterală reprezintă pe Iniţiat, pe Înţelept, pe marele maestru.

În cele mai multe cazuri, oamenii sunt triunghiuri cu laturi inegale. Unii au voinţă mult mai dezvoltată, ceea ce înseamnă că, cel mai adesea, se mulţumesc să realizeze proiectele altora. Alţii, din contra, au intelectul și inima mult mai dezvoltate decât voinţa, aceasta semnifică faptul că aceste persoane reflectează și analizează destul, că sunt de asemenea foarte sensibile, dar când este vorba să acţioneze, să realizeze ceva, ele aşteaptă să o facă alţii în locul lor. Şi tot aşa, există tot felul de oameni ... Esenţial este însă să înţelegem că trebuie să facem toate eforturile pentru a deveni prisme echilaterale pentru a putea iradia cele şapte culori, adică a emana cele şapte

virtuţi. Nu trebuie să fabricăm lumina, ea este deja prezentă gata să treacă prin noi pentru a produce efectele sale, numai noi nu suntem încă gata, noi nu suntem nici suficient de dezvoltaţi, nici purificaţi. Da, Dumnezeu este gata să intre în om pentru a se manifesta în toată splendoarea celor şapte culori, adică sa-i dea toate virtuţile și puterile, dar omul este opac, dezechilibrat sau bolnav și Dumnezeu nu se poate manifesta decât incomplet prin el.

Deci, primul lucru care trebuie făcut, este să recream echilibrul în noi înşine: de exemplu, dacă până acum am dezvoltat numai intelectul, trebuie să găsim condiţii să ne dezvoltăm inima, iar apoi să lucram, să facem exerciţii pentru întărirea voinţei. Când acest triunghi al inimii, intelectului și voinţei este perfect dezvoltat, omul îşi dă seama că în mod automat lumina intră în el și izvorăște sub forma celor şapte culori.

Să aruncăm acum o privire asupra funcţiilor organismului fizic: fiecare reproduce fenomenul prismei cu lumina care se descompune în şapte culori. Când mâncaţi de exemplu, hrana reprezintă lumina, stomacul reprezintă prisma și el trebuie să fie în bună stare pentru a putea digera alimentele, adică să distribuie cele şapte forțe, cele şapte culori, în tot corpul. El trimite roșul în sistemul muscular, portocaliul în sistemul circulator, galbenul în sistemul nervos, verdele în sistemul digestiv, albastrul în sistemul respirator, indigoul în sistemul osos și în fine, violetul în sistemul glandelor endocrine și al chakrelor.

La fel se întâmplă cu aerul pe care-l respirăm, reprezintă simbolic lumina soarelui, organele respiratorii (nasul și plămânii al căror rol este aici comparabil cu cel al stomacului), reprezentând prisma.

În momentul în care sângele purificat și încărcat cu oxigen părăseşte plămânii, el distribuie în organism şapte fascicole de forțe.

Acelaşi fenomen se produce cu văzul și auzul: imaginile sunt recepționate de ochi, sunetul de auz, că de nişte prisme care le descompun și le trimit sub forma de impresii. Deci, tot ce pătrunde în om, adică tot ce este absorbit sau recepționat de el, se poate compara cu lumina care intră în prismă și este descompusă pentru a putea fi distribuită. Sunt aceleaşi fenomene.

Să vedem acum cum se face repartiția .... al cantității. Când stomacul distribuie energiile, el trimite 4 părţi în regiunea abdomenului și organelor sexuale, 2 părţi plămânilor și inimii și numai 1 parte creierului. Pentru a înţelege aceasta repartiție, trebuie să ne amintim de o altă diviziune în trei pe care o utilizează tradiţional ştiinţa iniţiatică: diviziunea cap, torace, abdomen. Capul corespunde lumii divine, lumii inteligenței, toracele (plămânii și inima) lumii astrale, iar abdomenul (organele digestive și sexuale) corespund lumii fizice. Aceasta este o diviziune tradiţională la ezoterici. Deci, stomacul care absoarbe hrana și o distribuia, păstrează 4 părţi pentru regiunea sa, trimite 2 părţi la cord și plămâni și o parte la creier. Din aerul primit, plămânii trimit 2 părţi la abdomen, 2 părţi la creier și păstrează 3 părţi pentru ei și inimă. În sfârşit când creierul primeşte energie solară, păstrează 4 părţi pentru el, trimite 2 părţi la inimă și plămâni și numai 1 parte la abdomen. Elementele spirituale care lasă foarte puţine deșeuri, intră într-o mică cantitate în stomac, în timp ce sistemul nervos primeşte aproape tot. Invers, aproape toate energiile produse de hrană și

băutură merg la sistemul muscular și abdomen și destul de puţin la creier.

Este esenţial acum să înţelegem ce ne spune prisma, trebuie să lucrăm asupra noastră înşine pentru a deveni puri că un cristal și a dezvolta armonios acest triunghi care formează capul, plămânii și abdomenul. În acel moment, lumina în care suntem cufundaţi ne va traversa și va ieşi din nou sub forma a şapte culori, cele mai frumoase, cele mai strălucitoare.

V-am vorbit deja de simbolismul celor două triunghiuri, unul cu vârful în sus și altul cu vârful în jos. Unii dintre noi ştiu deja că aceste două triunghiuri echilaterale sunt simbolurile bărbatului și femeii care au dezvoltat la perfecţiune inima, intelectul, și voinţa lor.

Triunghiul bărbatului are vârful orientat în jos fiindcă reprezintă Spiritul cosmic care coboară întotdeauna către materie, către pământ, pentru a-l înviora și a-i da o parte din energia sa: reprezintă involuția.

Triunghiul femeii are vârful orientat în sus fiindcă este simbolul materiei care urca pentru a se uni cu prea-iubitul sau, spiritul: este evoluţia. Fiecare face jumătate din drum și când se întâlnesc, se îmbrăţişează, fuzionează și sunt în plenitudine. Acesta întâlnire a Spiritului cu materia este simbolizata de Semnul lui Solomon.

Când bărbatul și femeia se unesc pentru a crea un copil, ceea ce bărbatul dă femeii, este 1, lumina, iar femeia care reprezintă pe 3, prisma, produce cele 7 forțe: o ființă completă. Este aceeaşi lege. Iar dacă femeia nu este bine conformată, ea nu va produce un fascicol de culori perfecte, adică o fiinţă omenească cu

toate membrele, toate facultăţile și calităţile, ci o fiinţă handicapată. Aceasta depinde de mamă, dar și de tată, fiindcă tatăl nu dă totdeauna mamei ceva atât de pur și luminos ca lumina soarelui. Ceea ce este sigur, este că dă ceva și această lumină dată de tată, strălucitoare sau ternă, care trece prin prisma mai mult sau mai puţin perfectă a mamei, produce un copil mai bine sau mai puţin bine conformat. Dar corespondentele sunt absolut valabile.

Chiar când vă vorbesc, cuvintele pe care le pronunț sunt că lumina soarelui iar voi, voi sunteţi prismele. Dacă cuvintele mele sunt la fel de pure, de inteligente, de perfecte că lumina soarelui, și dacă voi sunteţi nişte prisme bune, adică dacă sunteţi odihniţi, atenţi și vigilenţi, cu un intelect și o inimă receptive, se vor naşte copii extraordinari, adică idei, imbolduri și decizii constructive. Dar chiar dacă vă fac revelațiile cele mai profunde și mai adevărate iar voi sunteţi somnolenţi, obosiţi sau indiferenţi la cuvintele mele, nu sunteţi nişte prisme bune: nu se va produce niciun rezultat și se vor produce chiar neînţelegeri, fiindcă voi veţi înţelege altceva decât v-am spus eu.

Acum vă voi descoperi încă ceva extrem de interesant. Iniţiatul care posedă în el însăşi cele două triunghiuri, cele două principii masculin și feminin, reprezintă unirea spiritului cu materia. Când el este plin de bunătate, de iubire și de compasiune pentru oameni și cu atenţia concentrată pentru ale trimite binecuvântările sale, el reprezintă triunghiul spiritului al cărui vârf este orientat în jos, adică către umanitate. În acel moment el primeşte lumina lui Dumnezeu, și cu toate că întreaga sa activitate este orientată în jos, către oameni, această lumină iese din el într-un

fascicol de şapte culori care se proiectează către cer, iar îngerii, arhanghelii și Dumnezeu Însuşi sunt uimiţi.

Cât despre principiul feminin care este simbolizat prin triunghiul materiei, triunghiul al cărui vârf este orientat în sus, este mult mai aproape ca centrul pământului. Acest centru al pământului proiectează și el o lumină, dar o lumina infernală, o lumina tenebroasă care poate avea asupra fiinţei umane, dacă nu este inteligentă și pură, efecte dezastroase. Deci, cum am spus, când Iniţiatul are pentru umanitate o iubire total dezinteresată și când toate forţele sale, din tot sufletul său, cere ca toţi oamenii să fie în bucurie, în abundență, în pace și în plenitudine, atunci cele şapte culori izvorăsc prin el. Dar se petrece în acelaşi timp și altceva foarte important: toate forţele întunecate pe care infernul i le trimite, Iniţiatul le purifică, le transformă și ştie să le utilizeze. Pentru marii Iniţiaţi, nu exista rău pe care să nu reuşească să-l transforme în lumină și bucurie. Numai atunci când omul nu se află în legătură cu lumina divina, când nu a reuşit să-și dezvolte inteligenta și voinţa, poate suferi influențele subterane care-l pot tulbura și chiar face să cadă.

Creierul, plămânii și stomacul distribuie fiecare şapte forțe în toate sistemele organismului uman: 3 x 7 = 21 și împreuna cu omul însuşi, 22. Iată cele 22 de chei , cele 22 de taine ale Tarotului. Sau, dacă nu vreţi să socotiți omul fiindcă el este deja subînțeles prin cele 21 de forțe, îl puteţi înlocui prin lumina care produce toate forţele. Aceasta face deci 7 energii pentru cap, 7 pentru plămâni și inima, 7 pentru abdomen și împreuna cu lumina soarelui, acesta totalizează 22.

Întreaga viaţă, multitudinea afinităţilor și corespondentelor, care constituie viaţa este

reprezentată în această imagine a luminii pe care prisma o descompune în şapte culori. De aceea vă dau acum ca regulă să căutaţi lumina, să vă imaginaţi că sunteţi o prismă și că v-aţi orientat atât de bine încât vă lăsaţi traversaţi de razele soarelui pentru a face să izvorască imediat în jurul vostru cele şapte culori magnifice.

Cap. 7 - Puritatea deschide porţile luminii

I.

În fiecare noapte, când omul adoarme, sufletul sau se depărtează de corpul sau fizic pentru a se cufunda în Sufletul Universal. În timpul acestui repaus al corpului, se realizează în el o curăţire, o purificare. Odată îndeplinita aceasta lucrare, sufletul poate veni și-și reia funcţiile și să se manifeste în materie prin tot felul de activităţi. Acest proces se repetă în fiecare noapte și chiar în timpul zilei pentru anumite persoane. Deci, noaptea, sufletul abandonează corpul fizic (dar rămânând totuşi legat de el prin legături subtile numite coarda de argint) și când el revine dimineaţa, găseşte casa măturată, curăţată spălata, și-și poate relua lucrul. Dacă sufletul n-ar fi părăsit corpul, omul ar fi murit otrăvit, asfixiat, fiindcă acţiunea de curăţire nu s-ar fi putut realiza în el.

Trebuie să înţelegem bine că viaţa este o combustie: toate aceste activităţi fizice, afective, mentale, cărora le dam numele de „viaţă”, produc o degajare de forțe, dar lasă reziduuri pentru eliminarea cărora este necesar un anumit timp. Este deci necesar că sufletul să se îndepărteze pentru a se putea face curăţirea. Şi fiindcă invazia corpului de către impurităţi obliga sufletul să-l părăsească, decurge din aceasta că,

cu cât un om devine pur și limpede, cu atât e mai puţin necesar că sufletul să-l părăsească. Evident, când omul s-a supraîncărcat cu hrana greoaie (si nu mă refer numai la hrana fizică ci și la cea astrală și mentală), această curăţire durează mai mult timp și prelungeşte absența sufletului. Este uşor de înţeles: când menajera vine să facă curat înarmată cu o matură, cu o găleată, cu o cârpă, stăpânul casei este obligat sa-i lase biroul liber și să plece până ce treaba este terminată! Sufletul este deci alungat din corp fiindcă e prea multă curăţenie de făcut.

Problema care se pune acum este dacă sufletul care părăseşte corpul urcă întotdeauna să se unească cu sufletul universal, sau rămâne numai să plutească în regiunile inferioare. Aceasta depinde de persoană, de natura și calitatea dorinţelor, sentimentelor și gândurilor ei. Dar nu doresc să vorbesc aici decât de o fiinţă animată de un ideal spiritual măreţ. În timpul somnului, sufletul sau se înalță către lumină, se scaldă în ea, contemplă imensitatea, călătorește și comunică cu entităţile celeste.

Când el îşi regăseşte corpul, și comunică amintirea celora pe care le-a trăit și se va strădui să le imprime creierului. Şi chiar dacă omul nu devine imediat conştient, cum toate aceste amprente sunt de neşters, într-o bună zi se va produce revelația. Iată de ce se poate întâmpla ca deodată, că într-o străfulgerare, să deveniţi conştienţi de anumite adevăruri sublime pe care subconştientul vostru le purta deja de mai mult timp. Nu venise încă momentul să conștientizați, dar într-o clipă, când creierul vostru s-a aflat în condiţii favorabile, dintr-o dată lumina a izbucnit. Evident, dacă sunteţi obişnuit să lucraţi asupra corpului vostru fizic pentru a-l purifica și sensibiliza, sufletul nostru poate

înregistra mult mai uşor realităţile lumii sublime și le poate transmite conștientului vostru. De aceea este important să dăm corpului fizic o hrană pură, aer pur, băuturi pure și chiar gânduri, sentimente, activităţi pure.

Spiritualitatea nu constă în a neglija materia pentru a ne ocupa numai de spirit, fiindcă în realitate manifestările spiritului sunt limitate de gradul slab de evoluţie al corpului nostru fizic. Spiritul are toate puterile, dar nu le poate manifesta atâta timp cât organele corespondente din corpul nostru nu sunt trezite. Alchimiştii care au înţeles această idee s-au ocupat de a transforma materia, de a o purifica, sublima. Toată acea lucrare pe care o făceau asupra materialelor în creuzete, alambicuri, era simbolică. În realitate era o lucrare asupra corpului fizic prin apă, prin aer, prin foc, până când corpul era capabil să reflecte și să lase să treacă lumina celestă și virtuţile spiritului. Spiritul nu are nevoie să evolueze. Din contra, rolul său este să involueze, adică să coboare pentru a anima materia. În regiunea sublimă căreia îi aparţine, el este perfect. Este o problemă care trebuie să fie foarte clară pentru discipol: spiritul are toate posibilităţile în cer, dar este neputincios în planul material atâta timp cât organele corpului fizic nu sunt pregătite să-i asigure manifestarea. Este foarte important de înţeles acest lucru, fiindcă oamenii fie sunt influenţaţi de filozofia materialistă, fie de o concepţie greşită despre spiritualitate și nu reuşesc să le împace. Sub forme diferite alchimiştii exprimau mereu aceeaşi idee: ei spuneau că lucrează asupra materiei pentru a o face să devină subtilă și a o transforma în aur pur, simbolul perfecţiunii.

Nu este deci atât de important să ne ocupăm de suflet și de spirit, ci de instrumentele fizice prin intermediul cărora ele se manifestă, și unul dintre aceste instrumente privilegiate este, evident, creierul. Când întâlniţi o fiinţă debilă, nu spiritul sau este debil - spiritul sau poate fi cel al unui mare înţelept - ci este instrumentul prin care el se manifestă, creierul său este defect. Daţi celui mai mare violonist o vioară cu coarde slăbite și nu va putea cânta. Spiritul este și el un virtuoz care are nevoie, pentru a se manifesta, de un bun instrument. Cerem prea mult spiritului: îi dam un corp ruinat și aşteptăm să facă minuni. Ei nu, nu se poate: e că și cum am vrea să scoatem o scânteie dintr-un chibrit umed: nu este posibil.

Ceea ce-i împiedică pe oameni să primească revelațiile Cerului este faptul că nu reuşesc să se degaje de grijile lor materiale și de aceea sunt încorsetați, sufocați. Nici măcar nu se gândesc să consacre un minut lumii divine sau soarelui, fiindcă unica lor preocupare este să ştie cum să aranjeze una și alta. Eu nu spun că oamenii trebuie să-și abandoneze afacerile, dar este important să-și lase pentru un moment preocupările la o parte, că și cum ar lasă o povară. Priviţi de exemplu un hamal care transportă poveri într-o expediție în munţi: din timp în timp le lasă jos, respiră puţin, se aşează, ronțăie ceva, bea, apoi îşi reia încărcătura și îşi urmează urcușul. N-aţi putea face și voi la fel?

Gândiţi-vă din când în când să vă lăsaţi grijile undeva, o oră sau două; vă asigur, nimeni nu va veni să vi le ia! Nu există prea mulţi candidați să preia grijile altora. Deci, lăsaţi-le cu toată încrederea - când veţi porni din nou la drum le veţi găsi exact unde le-aţi pus - și intraţi în contact cu Cerul.

II.

Acum câţiva zeci de ani, când încă se mai utilizau lămpi cu petrol, în fiecare seară trebuia să se cureţe sticla lămpii. Arderea producea deșeuri, petrolul prin ardere degaja un fel de funingine care se depunea pe sticlă, și chiar dacă flacăra era aprinsă, lampa nu mai lumina, trebuia curăţată.

Acelaşi fenomen se petrece și în noi, fiindcă viaţa este o ardere, da, gândurile, sentimentele, actele noastre, toate manifestările noastre sunt rezultatul unei arderi. Pentru a produce flacăra, această energie care ne dă viaţă, trebuie să existe undeva materiale pregătite pentru ardere. Dar această combustie se însoțește inevitabil de deșeuri care trebuiesc eliminate, fiindcă aşa cum sticla lămpii neștearsă de funingine nu mai dă lumină sau cum soba cu lemne sau cărbuni necurățată de cărbuni nu mai da căldură, tot aşa omul care nu se purifică se afundă în întuneric, frig și sfârşeşte prin a-si pierde viaţa.

Din nefericire oamenii nu s-au gândit niciodată la aceste corespondențe, și-și imaginează că pot trai foarte bine fără să se preocupe de eliminarea impurităților. Ei ştiu că trebuie să se spele în fiecare zi fiindcă altfel porii pielii lor se vor închide și aceasta va dăuna sănătăţii. Dar interior nu se spală, de aceea porii pielii lor spirituale sunt astupați, nici o lumină nu ajunge la ei și rămân scufundaţi în întuneric, acuzând Cerul că i-a abandonat și că rămâne surd. Ei bine, Cerul nu ne-a abandonat și nu este nici surd! Obstacolele vin de la noi, fiindcă noi ne-am format în jur o crustă atât de groasă, am întărit-o și consolidat-o, încât nici Cerul n-o poate traversa. Noi suntem cufundaţi în lumea divină și totuşi ne simţim izolaţi și

separaţi de el, tocmai fiindcă această crustă formată de gândurile și sentimentele noastre inferioare, fac un ecran care ne împiedică să intram în comunicare cu El. În realitate Cerul, lumina, bucuria, totul este prezent și ne înconjoară, și cel care decide să lucreze asupra lui însuşi pentru a se purifica și a-si transforma corpurile subtile, făcându-le să devină receptive și sensibile, îşi va da seama că nu există de fapt nici o separare între Cer și el însuşi.

Va voi da o altă imagine. Când cerul este senin, apare soarele, când cerul este acoperit de nori, soarele rămâne ascuns. Dar dacă urcaţi cu avionul până la o altitudine de zece mii de metri, vă aflaţi deasupra plafonului de nori, unde soarele străluceşte mereu, nu este niciodată ascuns ...

Ei bine, din punct de vedere ezoteric, norii nu sunt nimic altceva decât gândurile și sentimentele opace, dense și terne care, acumulându-se în inima și intelectul nostru, ne ascund soarele. În interiorul nostru străluceşte întotdeauna un soare, un soare care este Dumnezeu Însuşi, sursa vieţii, sursa luminii. El este mereu acolo, prezent undeva în esenţa noastră, în centrul fiinţei noastre, dar nu-l vedem, nu-l simţim, suntem în întuneric și tremurăm, dar de ce? Fiindcă n-am ştiut să ne purificăm.

Este extrem de important pentru om să ştie să-și elimine impurităţile organismului sau psihic. De aceea exerciţiile de purificare ocupă un loc atât de important în viaţa discipolului, și nu numai purificare prin mijloacele fizice: postul, exerciţiile respiratorii, ablațiile, etc. ... dar și purificarea prin mijloacele spirituale: concentrarea, rugăciunea, fiindcă aceste exerciţii îi permit să introducă în el o substanţă care dezagrega toate elementele străine, deci nocive.

V-am dat deja în mai multe rânduri exerciţii pe care să le faceţi cu cele patru elemente, focul care arde, aerul care dispersează, apa care spală și pământul care înglobează.

Regăsiţi aceste exerciţii și practicaţi-le.

Este în interesul vostru. În fiecare zi, de mai multe ori pe zi, gândiţi că activităţile voastre fizice și psihice, fiind rezultatul unor arderi, produc deșeuri de care trebuie să scăpaţi. Aceste deșeuri nu sunt comparabile decât poate cu un pic de fum, dar fumul care se depune în fiecare zi formează până la urma un strat negru pe care nimic nu-l mai poate înlătura.

Să luăm un alt fenomen al vieţii cotidiene la care nu v-aţi gândit cum să-l interpretaţi. Când mâncam trebuie să evacuăm anumite materii: este o lege la care sunt supuse toate creaturile. Studiaţi sistemul digestiv la om: totul este conceput perfect pentru a primi hrana și a arunca ce n-a putut fi asimilat. Dacă apare o anomalie care perturbă funcționalitatea rinichilor sau a intestinelor, omul se otrăveşte încetul cu încetul. Dar acest lucru nu este valabil numai în planul fizic, dacă evacuarea nu se face corect nici în planul eteric, astral, mental, omul , de asemenea, se otrăveşte. Câţi oameni nu sunt intoxicaţi psihic fiindcă corpurile lor eteric, astral, sau mental sunt saturate de impurităţi! Ei nu ştiu faptul că și în acele planuri sunt elemente de aruncat, iar canalele sunt astupate. Trebuiesc permeabilizate pentru ca circulaţia să se poată face din nou.

Iată încă o dovadă pentru cele pe care tocmai vi le-am relatat. Suntem cufundaţi în viaţa divină, luminoasă și bogată, dar nu o simţim fiindcă canalele sunt obturate și comunicarea este întreruptă. Iată de ce rolul esenţial al iniţierii este să înveţe pe discipol că

numai purificându-se va reuşi să restabilească comunicarea pentru că viaţa divină să circule în el. Când viaţa circulă ea aduce toate materialele indispensabile celulelor. În momentul în care aceasta circulație se opreşte, urmează moartea.

Ceea ce v-am revelat acum este înscris în natura de către Inteligenta cosmica, dar voi nu v-aţi dat silinţa să o descifraţi. Studiaţi viaţa tuturor creaturilor și observaţi că într-un moment sau altul, toate au ceva de aruncat.

Deci în fiecare zi, de mai multe ori pe zi, gândiţi-vă la curăţire, la purificare. Faceţi să curgă apa, apa celestă, imaginaţi-vă că va aflaţi într-un torent sau sub o cascadă și că toate impurităţile voastre sunt îndepărtate. Vă mai puteţi imagina că sunteţi un cristal și că încet, încet, deveniţi transparent. Oh! Bineînţeles, nu poate fi vorba de o transparență fizică, ci în domeniul eteric, astral, mental, iar un clarvăzător va putea constata că sunteţi cu adevărat transparent și pur că un cristal, și că energiile Cerului trec prin voi, aşa cum lumina trece prin prismă, descompunându-se în cele şapte culori. Deoarece există metode eficace, de ce să nu le folosim în loc să fim mereu în suferinţă, pe cale de a plânge și de a-i plictisi pe ceilalţi?

În fiecare zi trebuie să vă gândiţi cum să vă purificaţi, fiindcă peste tot primiţi impurităţi nu numai în planul fizic, mâncând, bând, respirând, dar și în planul psihic prin gândurile și sentimentele voastre, dar și prin gândurile și sentimentele altora și sunteţi otrăviţi. Deci, supravegheaţi-vă, nu citiţi și nu primiţi orice, nu frecventați pe oricine și mai ales fiţi atenţi la gândurile voastre, la obiceiurile pe care vi le faceţi, fiindcă numai gratie vigilenței voastre veţi deveni puri, puri spiritual. Şi nu numai această puritate vă va aduce

toate binecuvântările, dar prezența voastră va fi benefică și celorlalţi: veţi face bine tuturor creaturilor pe care le veţi întâlni, la veţi curăța, le veţi lumina.

Nu trebuie niciodată să uitaţi că starea voastră interioara nu va priveşte numai pe voi, dar îi influenţează și pe ceilalţi. Dacă sunteţi impur, prin emanaţiile voastre, îi murdăriți și pe ceilalţi. Doriţi să faceţi bine, se înţelege, dar să ştiţi că nu puteţi face nici un bine dacă nu sunteţi pur. Iată, asta este tot, absolut. Dacă vreţi cu adevărat să ajutaţi umanitatea, o puteţi face prin puritatea voastră. Chiar dacă nu spuneţi nimic nimănui, prin puritatea voastră lăsaţi să treacă prin voi o lumină care contribuie la ameliorarea tuturor în jurul dumneavoastră. Da, numai prin prezența voastră. Dar dacă sunteţi impur, adică rău, nedrept, lacom, criminal, contribuiţi la otrăvirea lumii întregi. Acum, fie că o credeţi sau nu, este chiar aşa: eu cred asta sau mai degrabă o spun.

Oamenii caută inteligență, forță, voinţă, iubirea și mai ales banii! Pentru bani toată lumea aleargă, dar pentru puritate ... Şi iată că puritatea este baza tuturor. Ocupați-vă de puritate și restul va veni singur la voi. Puritatea vă va face mai sănătos, mai frumos, mai puternic, mai inteligent. Evident contemporanii atât de savanţi și erudiţi au lăsat la o parte această problemă a purităţii. Viaţa pură ... la ce ar putea servi viaţa pură? Ei au alte preocupări și că urmare, cu viaţa lor impură se pun în pericol, se îmbolnăvesc și pierd chiar tot ce aveau, fiindcă baza era șovăielnică. Da, baza. Au existat sfinţi care n-au citit nici o carte, care n-au făcut niciodată studii, ci au lucrat numai pentru puritate și iată că toate celelalte calităţi au început să se manifeste în ei: cunoaşterea, clarvederea, puterea de vindecare ... fiindcă nu mai existau în ei straturi

opace, nu mia existau ecrane și toate bogăţiile Cerului puteau pătrunde în ei.

Trebuie deci să lucraţi în fiecare zi pentru a permite luminii să intre, în fiecare zi să curăţaţi, să frecați, să spălaţi ... ca femeile de serviciu care au această muncă. Voi spuneţi: „Cum? Noi care intenționăm să devenim prinți și prințese, ne spuneţi că trebuie să fim ca femeile de serviciu?” Desigur o femeie de serviciu poate deveni o prințesă. Când veţi pune totul la punct în voi, veţi abandona vechile voastre veșminte pentru a vă îmbrăca cu vesminte princiare!

Cap. 8 - Trăiţi viaţa intensă a luminii

Dintre toate lucrurile pe care le cunoaştem în lumea fizică, lumina este cea mai rapidă: ea parcurge 300.000 kilometri pe secundă. De ce tocmai ei Inteligența cosmică i-a dat cea mai mare rapiditate? Exceptându-i pe Iniţiaţi care au acordat întotdeauna prioritate luminii, nimeni nu s-a gândit vreodată să-și pună o astfel de problemă, pentru a trage concluziile în viaţa spirituală.

Nimic nu poate egala viteza luminii și acest fapt îi conferă o mare superioritate asupra tuturor lucrurilor. Da viteza este un criteriu al perfecţiunii, și nu numai în domeniul tehnic. Dacă gândirea voastră devine înceată, dacă nu va mai puteţi baza pe ea pentru a avea rapid imaginea justa a unei situaţii critice, puteţi avea un accident sau cădeţi în capcană. La fel, în viaţa interioară, dacă viaţa psihică se încetineşte, totul devine mult mai dificil. Ei, da, lumina este o măsură, un criteriu. Lumina nu are nimic rău în intenţia sa, ea nu este interesată, este degajată, liberă de orice

dorință, de aceea curge atât de repede, este mereu prima. Dacă doriți să explorați inima omenească, universul, toate bogăţiile sufletului universal, să ştiţi că veţi reuşi numai dacă aveți rapiditatea intensitatea luminii.

Ceea ce face diferența între diversele regnuri ale universului, este intensitatea vibraţiilor care animă vibraţiile. De la regnul mineral la regnul uman și mai departe, în lumea de dincolo, de la ierarhiile angelice până la Tronul lui Dumnezeu, viaţa se manifestă cu o intensitate și subtilitate crescândă. Am putea spune că măsura evoluţiei unei fiinţe este intensitatea vieţii sale. Cea mai mare parte a oamenilor, n-au înţeles acest adevăr și trăiesc „cu încetinitorul": inima, plămânii, ficatul, creierul, gândul, totul la ei este stagnant, și nu ştiu că acest lucru este cel mai periculos. Cel care trăieşte astfel este ca o roată care se învârte lent: de ea se prinde mocirla, dar dacă roata se învârtește repede, tot noroiul este aruncat. E uşor de înţeles. Şi atunci de ce oare există printre oameni atâtea „roți" care se învârt încet?

Fiindcă li se întâmplă să fie tulburaţi, furioşi, sau în pat cu cineva, oamenii cred că astfel cunosc viaţa intensă. Nu viaţa intensă nu înseamnă țipete, gesticulații sau efervescente pasionale. Viaţa intensă e aproape imperceptibilă. Cel care trăieşte o viaţă intensă poate nu face nici o mișcare, dar interior vibrează la fel de rapid ca lumina, chiar și mai mult. Fiindcă dacă este adevărat că lumina este cea mai rapidă în planul fizic, eteric, astral și mental, omul poate atinge viteze chiar mai mari: prin gândul său, prin spiritul său care sunt o formă a luminii, el se poate deplasa cu o viteză de milioane de kilometri pe secundă. Luminii soarelui îi sunt necesare opt minute

pentru a ajunge până la Pământ, în timp ce gândul poate atinge instantaneu punctul cel mai îndepărtat al spaţiului. Mişcarea spiritului este cu mult mai rapidă decât cea a luminii, dar pentru noi lumina rămâne modelul cel mai bun în ce priveşte rapiditatea, pentru că ne arată că trebuie să acceleram intensitatea vieţii noastre.

Dacă în toate condiţiile existentei voastre veţi lua drept criteriu vibraţiile luminii, veţi putea raționa mai bine, reflecta mai bine, veţi putea analiza pe baze reale toate fenomenele vieţii voastre interioare. Şi este important fiindcă după ce aţi trăit anumite momente sublime, trebuie să puteţi să vă daţi seama dacă sunteţi în stare să menţineţi această stare de conştiinţă. Ascultând muzică, cu toţii aţi putut constata că pentru aceeaşi bucată exista zile când vibraţi sau sunteţi transportați, iar în altele nu simţiţi aproape nimic. Ei bine, e vorba acum să avem această conştiență pentru toate celelalte domenii ale vieţii psihice, să învăţăm să recunoaștem gradul intensităţii emoţiilor noastre. Îndrăgostiţii sunt poate singurii care va pot spune dacă prima lor sărutare a fost cea mai intensă sau ultima. Ei cel puţin .... au ...(?) În fine ne spunem aşa fără să căutam să ştim mai mult.

Discipolul trebuie deci să se supravegheze și, în special în meditaţiile sale să poată discerne dacă a reuşit să-și crească subtilitatea, intensitatea, într-un cuvânt spiritualitatea stărilor sale de conştiinţă dacă nu, el va regresa. Căci iată încă o calitate care trebuie dezvoltată: discernământul, să ştiţi în fiecare zi, în fiecare lună, în fiecare an, dacă aţi progresat, dacă aţi evoluat în raport cu zilele, lunile și anii trecuţi. În viaţa psihică se produc tot felul de variaţii și există deci în

acest domeniu multe lucruri de aprofundat, de analizat, de clasat.

Numai trăind fără încetare o viaţă intensă, veţi putea face noi descoperiri interioare, fiindcă aceasta intensitate vă descoperă în fiecare zi noi adevăruri. Voi spuneţi „Dar cum putem face descoperiri în noi înşine? Citind, studiind, înţelegem, dar singuri, în noi înşine, pentru într-adevăr să descoperim ceva?” Desigur, viaţa intensă, iată calea pentru a afla adevărurile esenţiale ale universului. Niciodată nu veţi descoperi aceste adevăruri dacă ele nu-și au sursa în voi, dacă nu le-aţi trăit. Bineînţeles e bine dacă este cineva care vi le revelă, o fiinţă pe care o iubiţi și în care aveţi încredere, dar trebuie totuşi să le verificaţi prin voi înşivă.

Dacă oamenii sunt mereu cufundaţi în incertitudine și îndoială, este pentru că au căutat adevărul prin cai exterioare și nu putem fi niciodată siguri de ceea ce este în exterior. Numai calea interioară elimină complet îndoiala. Când vă dor dinţii, vă puteţi îndoi? Puteţi spune: „Stai puţin oare mă doare sau nu? .. nu ... de .. nu, în fine poate”? Din nefericire nu ne putem îndoi suntem siguri de tot ceea ce suntem în interiorul nostru. De aceea adevăratele descoperiri se produc în viaţa interioară intensă, puternică, care ţâşneşte că lumina. Trebuie să ne dorim această viaţă, s-o cerem, să pregătim condiţiile că ea să se instaleze în noi.

Priviţi de exemplu ce se întâmplă dimineaţa la răsăritul soarelui: dacă sunteţi prezenţi fără elan, privind soarele adormiţi. Dar dacă sunteţi treji, animați de o viaţă intensă, întreaga voastră fiinţă începe să vibreze și să simtă soarele. Fără o viaţă intensă nu puteţi cunoaşte nici soarele, nici stelele, nici pe

Domnul și nici Cărţile sacre, nici măcar fiinţele pe care le iubiţi.

Şi atunci ce să facem pentru a începe să trăim această viaţă intensă? Ei bine, mai întâi, trebuie să acceptam această idee, să înţelegem că este de dorit și profitabilă, apoi trebuie s-o iubim, s-o dorim, și în final trebuie să ne decidem s-o realizăm. În acel moment, restul va veni încetul cu încetul. Dar este important de a începe prin a accepta ideea acestei vieţi intense, fiindcă atâta vreme cât n-o acceptăm, trăim cu încetinitorul, stagnăm și chiar dacă unii primesc nişte inspiraţii celeste, ei fac totul pentru a și le reprima sub pretextul că nu este ceva normal. Atunci, e mai bine să fim ca pietrele?! Mulţi împiedică aceste curente divine care-i vizitează fiindcă nişte oameni puţin luminaţi au pretins că aceste contacte cu Cerul sunt manifestări neliniștitoare care-i vor antrena spre nebunie. De când viaţa spirituală intensă conduce oamenii la dezechilibru? Priviţi mai bine! Toţi cei care sunt în spitalele psihiatrice, oare viaţă intensa, divină, solară, i-a adus acolo, sau mai degrabă dezordinile vieţii lor pasionale?

Lumina este atât de rapidă, fiindcă este dezinteresată, fiindcă are cele mai bune intenţii în mintea sa. Sunteţi miraţi, aşa-i? Nu ni s-a mai spus niciodată că lumina are o minte! Da, lumina este rapidă fiindcă s-a eliberat de tot ceea ce este inferior, animal, sau chiar omenesc; ea nu este împovărată de nici o greutate. Aţi văzut vreodată un om fugind foarte repede încărcat de poveri? Nu e posibil. Pentru a fugi, trebuie să fi aruncat orice greutate, să fie eliberat. La fel lumina, care este foarte inteligentă, nu a vrut niciodată să se încarce de poveri inutile, de angajamente stupide care ar fi putut s-o rețină. Ea

vrea să fie liberă și de aceea aleargă, este formidabil, galopează! Şi cum ea are și multă dragoste, se grăbeşte să-i ajute pe oameni; iubirea o îmboldește să meargă rapid pentru a putea fi de folos imediat. Ceilalţi care sunt supraîncărcaţi de tot felul de greutăţi ajung când bolnavul deja și-a pierdut viaţa. Cineva este mort și după un secol vin să-l salveze. Iată viteza oamenilor! Lumina este cea mai inteligentă.

Idealul discipolului este să se degajeze de toate limitările, să respingă toate obstacolele, pentru a deveni asemenea luminii. Bineînţeles, nu este chiar atât de uşor, atâta timp cât trăim în lume, în materie, există atâtea piedici, atâtea constrângeri! Dar cel care este conştient și a decis să ia lumina drept ghid se despovărează, se eliberează, și vibrează atât de intens că aproape nimic nu-l poate opri: el parcurge spaţiul, vizitează, observă, și grație rapidității sale interioare ajunge să descopere minunile universului. Comparaţi-l cu toţi cei care nu doresc să se deplaseze: ei n-au călătorit niciodată, nu și-au părăsit satul lor niciodată, și-au petrecut întotdeauna viaţa cu porcii, boii, oile , ce ar putea povesti? N-au văzut și n-au vizitat niciodată nimic. În timp ce lumina, ea călătorește, priveşte, constată, învață, și ei trebuie sa-i cerem să ne povestească tot ce ea a văzut venind până la noi. Dar suntem departe de aceste metode: nimeni nu se preocupă să ceară razelor soarelui să-i povestească ce au văzut, ce pot spune despre călătoria lor, nici nu se decide să facă la fel ca ele.

În fiecare dimineaţă, la răsăritul soarelui, aveţi toate condiţiile pentru a începe să trăiţi o viaţă intensă. Dar mai întâi trebuie să învăţaţi să vă eliberaţi de dorinţele materiale, fiindcă numai mulţumindu-ne cu foarte puţin material putem crește intensitatea

gândului și sentimentului și putem călători în spaţiu. Iisus care cunoştea această lege a exprimat-o printr-o imagine spunând că mai degrabă o cămilă ar trece prin urechile acului decât un bogat prin porţile Împărăţiei Cerului. În aparență este cel mai absurd lucru: cum o cămilă, care este mare și solidă, poate să treacă prin gaura unui ac, în timp ce un slăbănog de bogătaș nu va putea trece printr-o poartă imensă? Ei bine, ştiinţa iniţiatică explică faptul că Iisus nu vorbea despre corpul fizic, ci despre corpul astral. Când corpul astral este umflat de tot felul de dorinţe, omul nu poate intra în Împăraţia lui Dumnezeu, nu reuşeşte să treacă prin poartă. În timp ce cămila este simbolul unei fiinţe al cărui corp astral este foarte mic, fiindcă este sobră, se mulţumeşte cu puțină hrană și apa pentru a traversa desertul.

Da, toţi iniţiaţii sunt de acord: cu cât omul este mai prins de afaceri, cu atât are mai puţine condiţii de a trăi o viaţă intensă și nu reuşeşte să vibreze la unison cu lumina. Vedeţi-i pe toţi aceşti oameni care ar înghiţi lumea întreaga! Bineînţeles, ei țipă, dau ordine, parcurg lumea în toate sensurile, nu putem nega că desfăşoară o activitate intensă. Dar aceasta nu este o viaţă intensă. Viaţa intensă nu se manifestă prin cuvinte, gesturi sau mişcări. Putem sta aşezaţi, imobili și totuşi să atingem centrul universului. Dar nu puteţi înţelege acest lucru decât realizându-l. Este la fel de dificil de exprimat ca și acele momente când un bărbat și o femeie care se iubesc schimba în tăcere o privire pe care n-o vor putea uita niciodată. Nu s-a schiţat nici un gest, nu s-a pronunţat nici un cuvânt, totuşi nimic n-ar putea traduce intensitatea iubirii pe care și-au dăruit-o ... În timp ce un altul va îngenunchea pentru a declara: „Vă iubesc, vă ador ... Ochii, parul, surâsul

dumneavoastră ... Vă voi dărui Cerul, voi muri pentru dumneavoastră ...” O la, la, ce tapaj! Îţi vine sa-i trimiți la plimbare.

Şi eu care mereu vă tot vorbesc și vă explic, și tot explic ... Doamne, ce rol! Dar aștept ziua când voi putea în sfârşit să nu va mai spun nimic, să putem rămâne aşa, în tăcere, într-o linişte exterioară ... Dar trebuie să vă pregătiţi. Fiindcă aveţi nevoie de o pregătire pentru a sesiza, a simţi, a capta ceea ce pot să vă dau pe acesta cale.

Vedeţi, există în mintea mea o întreagă ştiinţă, un program după care mă conduc. Unii nu sunt atât de mulţumiţi. După ei ar trebui să vorbesc într-un anumit fel, să ating un anumit subiect, să iau o anumita hotărâre ... Ştiu foarte bine că în lume, conferențiarii se străduiesc să fie pe placul gustului publicului, dar în cazul meu, este diferit: Programul meu se bazează pe altceva decât pe gusturile și preferințele oamenilor care nu sunt întotdeauna luminaţi, și chiar dacă sunt nemulţumiţi, cu atât mai rău. Nu accept niciodată vreo sugestie de la cei care îmi cer să le dau cunoştinţe livreşti. Sunt prea obişnuiţi să nu-si folosească decât intelectul, fără a face nimic, fără a aplica nimic: nu meditează, nu se roagă, nu fac exerciţii, nu se transformă. Numai cunoştinţe: citesc, înregistrează, se informează, sunt la curent cu tot ce se întâmpla acum în lume. Dar această nu este metoda cea mai bună de a evolua și de a se elibera, ei o vor constata într-o zi, fiindcă nu fac nimic pentru a concretiza, pentruași aplica cunoştinţele în gesturile, actele, comportamentele lor.

Oamenii ştiu tot dar nu fac nimic. Ei ştiu că comportându-se cu blândeţe vor obţine rezultate extraordinare, dar nu contenesc de a se înfuria. Ei ştiu,

ei ştiu, ei ştiu ... dar când este vorba să realizeze această ştiinţa, găsesc că acest lucru este mult mai puţin interesant. Bine, să facă cum doresc, dar nu astfel se vor transforma, din contra, vor rămâne slabi, vulnerabili, opaci, bolnăvicioşi și nefericiţi și nu vor cunoaşte niciodată viaţa intensă.

Cap. 9 - Raza LASER în viaţa spirituală

I.

În domeniul tehnic lumina cunoaşte aplicaţii extraordinare pe care civilizațiile foarte vechi, cum erau Atlanții, le cunoşteau deja. Se ştie că, folosind cristale enorme captau și concentrau lumina solara, gratie căreia puneau în funcţiune tot felul de aparate și maşini. În zilele noastre, ştiinţa a pus la punct laser-ul care permite obţinerea unor fascicole luminoase de o putere foarte mare care poate realiza minuni, dar as vrea să vă vorbesc despre aplicațiile laser-ului în alt domeniu, în domeniul spiritual.

Laser-ul, ceea ce înseamnă „Light Ampliphication by Stimulated Emission of Radiations” (amplificarea luminii prin emisie stimulata de radiaţie) a fost descoperit către 1960 de fizicianul american Theodore Maiman. Laser-ul este un cristal de rubin sintetic în formă de cilindru, ale cărui extremităţi prezintă, pe de o parte o suprafaţă reflectoare, și pe cealaltă parte o suprafaţă semi-reflectoare.

Acest cristal este expus la lumina unui flash verde care excita atomii de crom conținuți în rubin (ceea ce se numeşte pompaj optic). Dacă intensitatea pompajului flash-ului este suficientă, apare o emisie a unui fascicol de lumină foarte intens prin extremitatea semi-reflectoare.

Lumina laserului se concretizează prin fotoni de aceeaşi frecvență - este deci o lumină monocromatică - care sunt emiși în aceeaşi direcţie și în fază - este deci și o lumină concretă. Acestea sunt calităţile prin care interesează laser-ul fiindcă o lumină monocromatică și coerentă are o putere extraordinară. Nu voi intra în detaliile pe care le veţi găsi, dacă doriţi, în lucrările de specialitate; ceea ce mă interesează, este să vă arat că, cu mii de ani înainte ca și contemporani să descopere laser-ul, Iniţiaţii deja îl cunoşteau. Regăsim în laser principiul caduceului(?) lui Hermes, care el însuşi este un rezumat al fiinţei umane (schema B). Bastonul reprezintă coloana vertebrală, iar cei doi şerpi încolăciți, cele două curente care coboară de la nivelul emisferelor cerebrale dreaptă și stângă; aceste curente se încrucişează la nivelul cefei, trec prin plămânul stâng și drept, se încrucişează din nou la nivelul plexului sola, trec prin ficat și splina, se încrucişează la nivelul ombilicului trec prin rinichii stâng

Schema B

și drept, se încrucişează în centrul Hara și trec în final prin glandele sexuale la bărbat și ovare la femeie (schema C).

schema C (pg.86)

În realitate, nu sunt doi şerpi încolăciți în jurul baghetei magice, ci unul singur care este polarizat în pozitiv și negativ. Bastonul reprezintă întotdeauna principiul masculin, iar şarpele, spirala, principiul feminin care înconjoară, învăluie principiul masculin pentru a înflăcăra forțele conţinute în el. Iată sensul profund al caducului lui Hermes. Bagheta din mijloc

reprezintă planul mental, în timp ce şarpele, care este polarizat, reprezintă planul astral. Fiindcă v-am spus deja, planul astral este străbătut de doi curenţi unul ascendent, celălalt descendent. Caduceul lui Hermes este deci un simbol al celor două principii: masculin (bagheta) și feminin (şarpele polarizat în pozitiv și negativ) fiindcă principiul feminin este totdeauna exprimat prin numărul doi. Este o reprezentare a omului cu toate posibilităţile sale de dezvoltare în vederea manifestării puterii divine. Sub o alta formă, regăsim caduceul lui Hermes în Arborele Sefirotic cu cei doi stâlpi ai rigorii (pozitiv) și al milei (negativ) situaţii de o parte și de alta stâlpului central sau stâlpul de echilibru. două curente care coboară din Kéther, trec prin Hokmah și Binah, se încrucişează în Daath, trec prin Hesed și Gebourah, se încrucişează în Tipheret, trec prin Netsah și Hod, se încrucişează în fine în Yesod care, simbolic, reprezintă organele genitale (schema D).

După tradiţia hindusă, omul posedă în măduva spinării trei canale de natura eterică, în centru se află Sushumna, la stânga Ida și la dreapta Pingala. Prin poziţii adecvate, exerciţii de respiraţie și meditaţie, yoghinul reuşeşte să trezească forţa care este încă somnolentă în chakra Mouladhara, situată la baza coloanei vertebrale; această forţă, numită şarpele Kundalini, se ridică prin canalul Sushumna, trece prin diferitele chakre: Svadisthana, Manipura, Anahata, Visudha, Ajna, pe care le întâlneşte în mişcarea să pentru a atrage în final chakra Sahasrara în vârful capului. La acest nivel, ea ţâşneşte că un fascicol de lumina (schema E). Yoghinul care a ajuns să dirijeze Kundalini până la chakra Sahasrara, posedă cele mai mari puteri. Dar evident, înainte de a ajunge acolo,

este necesară o întreagă disciplină și în ciuda acestei discipline, prea putini yoghini reuşesc să dirijeze această forţa Kundalini până la nivelul creştetului.

schema E (pg.89)

Se poate întâmpla ca, trezind prematur sau involuntar Kundalini, anumite persoane care nu erau în prealabil purificaţi sau care nu dobândiseră un control suficient să fie doborâți de aceasta forţa, fiindcă ea este teribilă și omul care nu o domină poate fi distrus, nu numai fizic ci și psihic. Este deci mult mai înţelept să nu căutaţi să treziţi prematur forţa Kundalini. Dar cel care s-a pregătit de-a lungul mai multor ani, o poate face fără pericol, și una din metodele cele mai eficace este respiraţia, fiindcă cele două norise(?) sunt în legătură cu curentele Ida (feminin) și Pingala (masculin); aceste curente, stimulate prin respiraţie pot la rândul lor stimula Kundalini. Şarpele Kundalini, supranumit lumina verde, se ridică deci în interiorul măduvei spinării, ai cărei electroni îi excită și urca până la nivelul creierului unde se uneşte cu principiul masculin Shiva. Este un triumf, unirea celor două principii, iar Iniţiatul care a reuşit realizarea acestei uniuni, poate proiecta focul.

Vedeţi deci cum tradiţiile iudaică, greacă și hindusă prezintă, sub diferite forme simbolice, anumite procese spirituale care se produc, sub diferite forme simbolice, anumite procese spirituale care se produc în om și iată că ştiinţa a găsit acum o aplicaţie tehnică a acestora, prin laser. De altfel, aceşti savanţi care fac în acest moment descoperiri atât de revoluționare sunt de fapt reîncarnări ale Atlanților. Fiindcă Atlanții cunoşteau deja laser-ul ca și alte tehnici recent descoperite și încă altele care vor fi descoperite în viitor.

Dar, repet, ştiinţa nu face decât să adapteze în domeniul tehnic fenomene care se produc în om, și vă voi da un exemplu. Numai că, fiindcă anumite persoane riscă să fie socate, voi face ca acel preşedinte de tribunal, care, în timpul unei ședințe, se adresează publicului spunând: „Doamnelor și domnilor, având în vedere caracterul scabros al lucrurilor pe care le vom expune, avertizăm persoanele care pot fi șocate că pot să părăsească sala...” Evident nimeni nu iese. „Acum, reia preşedintele, cum aceste persoane au ieşit, putem începe.” Deci și eu voi spune: „Deoarece toate persoanele pudice au ieşit pot vorbi”. Şi iată ce vreau să vă spun. În timpul actului sexual, ceea ce se petrece între bărbat și femeie este comparabil cu fenomenul laser: organul omului este încălzit și excitat de către cel al femeii și iată că lumina izbucneşte, o forţă formidabilă, fiindcă ea creează copilul. Organul bărbatului joaca rolul barei de rubin, iar organul femeii pe cel al flash-ului helicoidal. Ştiinţa nu inventează deci nimic: ea descoperă și adaptează adevăruri răspândite în natură dintotdeauna.

Până acum, cu toate că ştiinţa a ajuns la numeroase realizări gratie luminii, ea nu a reuşit încă să folosească toate posibilităţile luminii fiindcă nu cunoştea modul de a obţine un fenomen monocromatic și coerent. De acum, odată descoperit acest lucru, se pot realiza lucruri fantastice. Este păcat fiindcă savanţii n-au avut încă ideea să tensioneze bara de rubin pentru ai da forma de S, ca și coloana vertebrala, deoarece prin acest mod s-ar obţine cu laser-ul rezultate uimitoare. Voi spuneţi că forma nu are nici o importanță... Ei bine, va înşelaţi, are una. De ce lumina și undele în general se propagă urmând o mişcare sinusoidală? Şi care sunt curenţii care au dat coloanei

vertebrale această formă de S? Veţi spune că dintr-o cauză mecanică: aceasta formă era necesară pentru a putea suporta capul și întregul corp. Iată, mereu raţiuni mecanice. Nu, este un alt motiv, dar s-o lăsăm pe altă dată.

Lumina este atotputernică, Dumnezeu a creat-o prima; ea este la originea tuturor. Dar oamenii nu ştiu să lucreze cu lumina. Nici chiar spiritualiştii, care vorbesc toata ziua de lumina. Iar acum, oamenii de ştiinţă sunt cei care depăşesc pe spiritualişti revelându-le puterea luminii. Viitorul nu va fi altceva decât o explorare a luminii. Din nefericire, în timp ce savanţii fac cercetări în laboratoarele lor atât de bine echipate, că abandonează laboratoarele pe care natura le-a plasat în ei. Şi totuşi aceste laboratoare interioare, mai bine echipate, le-ar permite să realizeze fenomene mult mai uimitoare ca cele susceptibile de-a se realiza în planul fizic.

De ce toată splendoarea trebuie să fie în afara omului și nu în el? Câţi oameni nu vă vor spune: „Veniţi în atelierele mele, în garajul, în uzina mea...” Dar nu vă vor spune niciodată: „Veniţi să-mi vizitaţi forul interior”, fiindcă ştiu că în ei se etalează tot felul de dezordini, se dezlănţuie toate pasiunile; nu este un spectacol frumos, nu veţi fi încântaţi și deci e mai bine să fie ascunse. Dar e păcat !

II.

Cum v-am mai spus deja, deşi laser-ul este o realizare recentă, de mii de ani Iniţiaţii cunoşteau acest principiu, fiindcă în realitate nimeni nu poate să descopere nimic în planul fizic care să nu existe deja sub o forma sau alta în planul subtil.

A descoperi, este numai a regăsi prin intuiţie, imaginaţie sau tatonare, ceva ce exista deja în planul subtil. Toate aparatele cum sunt radioul, televiziunea, telefonul sunt bazate pe aceleaşi legi care acţionează în planurile superioare, sau chiar în corpul nostru fizic: urechile, ochii noştri, creierul nostru, inima, plămânii noştri ...

V-am arătat că principiul laser-ului regăseşte în om: coloana (vertebrală) verticală (care are poziția verticală) și sexul (care atunci când este în activitate ia poziția orizontala), sunt doar forme de laser. Individul care doreşte să-și sublimeze energia sexuală nu se opreşte la laserul inferior, sexul, el lucrează cu celelalte laser-uri, cu cel al coloanei vertebrale, și acest laser este mai puternic, el poate mişca cerul și pământul. Deci, problema care se pune acum pentru discipol este de a învăţa să treacă de la linia orizontală la linia verticală. Orizontala este direcţia materiei, verticala este cea a spiritului, iar crucea este sinteza celor două. Întrebaţi-i pe creştini dacă ştiu ce reprezintă crucea. Pentru ei ea nu are sens decât pentru că Iisus a fost răstignit. În realitate crucea este un simbol mult mai larg.

Dar să revenim la laser. Pentru a trece de la „laserul orizontal” la „laserul vertical”, discipolul nu trebuie să mai caute plăcerea în actul sexual, ci numai lucrarea spirituală. Deseori, în timp ce anumiţi bărbaţi sau femei vin la mine să se plângă fiindcă nu reuşesc să-și stăpânească forţa sexuală, sunt obligat să le explic că acest lucru se întâmpla fiindcă asociază această forţă ideii de plăcere în loc să o asocieze celei de lucru. Energia sexuală are aceeaşi origine că și energia solară, este „forţa cea mai puternică dintre toate forțele” de care vorbeşte Hermes Trismegist.

Această forţă există în planuri diferite: în planul fizic, se manifesta ca energie solară, dar în planul spiritului se manifestă ca lumină pură.

Fiindcă omul este imaginea universului, cel care reuşeşte să dirijeze aceasta forţă până la creier, până la chakra Sahasrara, proiectează aceeaşi lumină ca și soarele, în timp ce la cei care o proiectează prin laserul inferior, această lumină se condensează, devenind lichidă. Dar indiferent de starea sub care se manifestă, este de aceeaşi natură cu lumina soarelui. Iniţiatul care a reuşit să introducă puritatea în toate celulele sale, este capabil să transmită prin sexul său particule eterice, o lumină invizibilă care produce efecte benefice asupra tuturor creaturilor în spaţiu.

Voi spuneţi: „Dar este scabros !” Da, multe lucruri pot să para scabroase celor care nu ştiu să citească și să interpreteze într-o maniera pură și dezinteresată cartea naturii vii. În realitate, chiar ceea ce bărbatul poate să dea fizic femeii prin sexul său este diferit în funcţie de gradul sau de evoluţie. Fiindcă să ştiţi, că regula generală, modul de a trăi al unei fiinţe determină calitatea emanaţiilor sale.

Oamenii au o viziune atât de grosieră și de materială asupra lucrurilor care, pentru ei, nu înseamnă decât - în cazul schimburilor între bărbaţi și femei - sărutări și faptul că se culcă împreună. Este o greşeală: în realitate bărbatul și femeia fac schimburi într-un domeniu mult mai subtil, de care nu sunt întotdeauna conştienţi. Într-o adunare, de exemplu, un băiat și o fată care nu se cunosc se observă de la distanță și se simt deodată atraşi unul față de celălalt: în acel moment, dintr-un anumit loc al corpului, băiatul emană ceva eteric pe care fata îl primeşte fără să-și dea seama, și această energie se propaga prin tot

corpul sau. Ei nu s-au atins, nu s-au sărutat, dar când se întorc acasă, se simt încântaţi, dilataţi. Şi aceasta deoarece fără ştirea lui băiatul a dat ceva pe care, fără să ştie, la rândul său, fata l-a primit.

Aceasta energie, v-am mai spus, este de aceeaşi natura cu energia solara. Evident, la cei mai mulţi oameni, datorita vieţii lor dezordonate și haotice, ea nu este atât de pură ca lumina soarelui, dar la Iniţiatul care se apropie de perfecţiune, este o energie care acţionează favorabil asupra întregii naturi și chiar asupra oamenilor. Este un subiect delicat de discutat, fiindcă nu ştii niciodată cum eşti înţeles. Dacă unii acum îşi imaginează că sunt ca soarele, ce s-ar întâmpla? ... De aceea va cer să nu va lăsaţi purtaţi de toate divagațiile. Eu va explic cum inteligenţa cosmică a conceput omul după imaginea soarelui pentru a vă stimula în munca voastră și depinde de voi să mă înţelegeţi corect și să faceţi eforturi în sensul spiritual.

În orice caz, vedeţi, nu sunt împotriva dragostei, spun numai că trebuie alese cele mai bune aspecte, cele mai bune manifestări, asta-i tot. Numai iubirea poate să-i facă pe oameni perfecţi, dar dacă nu este bine înţeleasă și manifestată, tocmai ea poate produce pierderea umanităţii.

Forţa cea mai puternică dintre toate forțele este forţa sexuală, fiindcă ce altă forţă din univers se poate compara cu ea? Ce altă forţă ar putea crea viaţa? De altfel, când Hermes Trismegist a spus referitor la acest subiect: „Soarele este tatăl sau”, a subliniat originea sa solară. Din nefericire, oamenii sunt atât de decăzuți încât actul prin care bărbatul fertilizează femeia nu are nimic solar. Dar va redeveni. Şi nu numai acest act: toate actele vieţii noastre cotidiene trebuie să redevină solare, adică luminoase, călduroase și vivifiante. În

Arborele Sefirotic, Kether este legat de Tatăl, Tipheret de Fiul și Iesod de Duhul Sfânt. Când v-am vorbit de „Misterele lui Iesod”, v-am spus că acolo, în Iesod, se află iubirea pură, și de aceea „păcatul contra Duhului Sfânt” menţionat în Evanghelii, este păcatul contra iubirii. Duhul Sfânt, aceasta energie a iubirii, care, atunci când apare în puritate, ia calea spre cer. Forţa Kundalini nu este nimic altceva decât focul Duhului Sfânt care este adormit în om. Numai prin puritate se trezeşte în Iesod, urcă până în Tipheret, inima, unde devine lumină, și ajunge până la Kether, chakra coroanei unde devine atotputere.

Forţa Kundalini este deci acelaşi lucru cu forţa cea mai puternica dintre toate forțele de care a vorbit Hermes Trismegist. Această forţă capabilă să creeze viaţa este o condensare a luminii solare. La Iniţiatul care o poate sublima, ea redevine eterică și ea se manifestă ca lumină prin intermediul ochilor și creierului său.

III.

Voi care căutaţi să vă dezvoltaţi perfect în cele trei lumi, fizic, spiritual și divin; voi care căutaţi dragostea, înţelepciunea și adevărul; voi care căutaţi libertatea, puterea și fericirea; voi trebuie să ştiţi că nu puteţi să le găsiţi decât dacă aveţi un singur scop în viaţa, să mergeţi într-o singură direcţie. Indiferent care ar fi datoriile și sarcinile voastre, preocupările și gândurile voastre, toate dorinţele și mişcările - chiar ale celulelor voastre - trebuie să meargă într-o singura direcţie: Împăraţia lui Dumnezeu și Dreptatea Sa, Iubirea Divină, lumina. În acel moment, se face în aşa fel o mobilizare a energiilor în voi, încât veţi ajunge să realizaţi tot ceea ce doriţi.

Fiecare om posedă un spirit, un suflet, un intelect, o inimă, o voinţă, un corp fizic și cea mare dificultate este pentru el să le armonizeze. Atâta timp cât nu a reuşit să realizeze o unitate în el, nu poate fi nici tare nici puternic. Unul din scopurile iniţierii este de a crea această unitate în om. De aceea insist mereu să învăţaţi să faceţi convergente în voi toate facultăţile, toate activităţile voastre, către un singur punct. Fie că este vorba de suflet, spirit, intelect, inimă, abdomen, sex ... trebuie să le daţi drept scop perfecţionarea noastră, iluminarea voastră. Odată realizată în fiecare din voi această unitate, cu toţii aici ne vom putea concentra asupra luminii. În acel moment, va fi o degajare de forțe atât de mare, încât dacă va dau câteva formule de pronunţat, vom putea produce efecte benefice asupra întregii umanităţi.

Da, as vrea să vă fac să înţelegeţi că lucrarea cu gândul pe care o facem aici, cu toţii, poate, dacă este corect executată, să degaje o lumină atât de puternică, ca cea a laserului și să producă efecte asupra întregii lumi.

Bineînţeles puteţi face acest exerciţiu de concentrare asupra luminii singuri acasă la voi, dar dacă îl facem împreuna, puterea sa va fi considerabil amplificată. Pentru a putea atinge și ajuta întreaga umanitate, este necesar un laser format dintr-un număr foarte mare de persoane concentrate asupra aceloraşi idei. Vă plângeţi deseori că meditaţi fără un mare rezultat: este fiindcă vă concentraţi cu toţii asupra unor subiecte diferite și câteodată chiar asupra subiectelor care vă depăşesc cu mult pentru ca această meditaţie să fie eficace. În timp ce dacă vă concentraţi cu toţii asupra luminii, - ceea ce nu este atât de diferit, ştiţi cu toţii cum este, - fiecare va fi

susţinut în efortul său, și vom produce cu toţii o vibraţie identică unei puteri nemaiîntâlnite, pentru că fiecare va vibra la unison cu lumina. Numai că ceea ce lipseşte, este obişnuinţa de a vă concentra, prea putini sunt exersaţi să facă cu adevărat această lucrare; ceilalţi ... Dumnezeu ştie la ce gândesc! Dispersați ... mereu dispersați.

V-am vorbit deseori despre Piramide și de ceea ce reprezintă simbolic aceasta figură geometrică a piramidei ale cărei muchii se întâlnesc în vârf. Ei bine, cei care au construit Piramidele în trecut cunoşteau secretul laserului. Piramida îi invita pe oameni să găsească vârful, să vibreze la unison cu vârful, fiindcă în acel moment se degajă forțe extraordinare. Este acelaşi simbol cu al cercului având un punct central, de care v-am vorbit la fel de mult.

În punctul central se concentrează toate forțele.

Punctul central, este natura superioară, spiritul nostru, Dumnezeu Însuşi, în timp ce cercul, este natura inferioară, corpul nostru fizic, materia care trebuie animată prin vibraţiile spiritului. Concentrându-ne asupra luminii ale cărei vibraţii sunt foarte rapide, ne apropiem de punctul central, de Dumnezeu, și El animă materia noastră. Prin aceasta vibraţie intensă punctul poate forma cercul, universul.

Nimic din ce aţi putea utiliza pentru a fi sănătoşi, echilibrați, fericiţi, nu poate fi la fel de eficace că lumina. Bineînţeles, îmi veţi spune că nu o credeţi, fiindcă v-aţi gândit deja la lumina și aceasta nu a dat rezultate, în timp ce anumite casete, anumite pilule ... imediat rezultatele apăreau! Ei bine, să ştiţi că aceste constatări ale voastre sunt eronate. Nu aţi învăţat încă să lucraţi cum trebuie cu lumină, și atunci sigur nu iese nimic. Dar învăţaţi să vibraţi la unison cu ea, s-o

atrageţi, s-o înviați în voi și veţi vedea de ce e capabilă! Nimic nu vă poate ajuta ca lumina.

Eu, întreaga viaţă m-am ocupat de lumină, fiindcă numai lumina m-a interesat. Aceasta nu înseamnă că am înţeles-o, că o posed, dar încă din tinerețea mea, chiar într-o perioadă când trăiam în mizerie, știam că nu mă înşel dacă mă ocup de lumină, fiindcă gratie ei se pot realiza cele mai mari transformări la început în tot corpul, apoi în inimă, în suflet, în spirit și apoi în celelalte creaturi. Câţi n-au venit la mine să se plângă, fiindcă sunt descurajaţi, nefericiţi de una, de alta ... de nimic! Şi le spun: „Sunteţi într-o astfel de stare fiindcă n-aţi înţeles nimic din acest Învăţământ. - Cum n-am înţeles nimic? Am înţeles totul, v-am citit toate cărţile. - Dar simplu fapt că sunteţi tulburat pentru atâta lucru arata că n-aţi înţeles nimic. Citind toate cărţile mele nu este o dovadă că aţi înţeles ce este acolo. Singura dovadă ar fi fost să demonstraţi prin înţelegerea dumneavoastră. Dacă îmi daţi aceste dovezi, chiar fără să fi citit nimic, sunteţi formidabil!” Iată cum trebuie raționat. Şi dacă găsiţi că lumina nu are nici o eficacitate, este pur și simplu pentru faptul că nu ştiţi s-o înţelegeţi, nici să lucraţi cu ea.

Evident, când va vorbesc astfel despre lumină, trebuie să vă amintiţi de ceea ce v-am spus asupra celor două categorii de lumină: svetlina, lumina fizică pe care o vedem și videlina, lumina spirituală, lumina primordială, cea pe care Dumnezeu a creat-o la început când a spus: „Să se facă lumină!” Abia în a patra zi, în momentul în care Dumnezeu a creat soarele, luna și stelele, a apărut svetlina care este numai o manifestare mai materială a videlinei. Iar soarele care nu este un glob de foc, cum ne imaginăm, ci o entitate vie care are o conştiență ... soarele

primeşte lumina subtilă, invizibilă, videlina, și o transformă în lumina vizibilă, svetlina, gratie căreia luminează universul. Aceasta chintesenţă, videlina, este atât de puternică încât cel care a reuşit să condenseze în el o miliardime de miligram va triumfa peste toate obstacolele.

Cu toate că această lumină este difuzată peste tot în spaţiu și că ea pătrunde orice lucru, omul nu o vede, nu o simte, fiindcă nu este atât de dezvoltat spiritual pentru a percepe o realitate atât de subtilă.

Dar concentrându-se frecvent asupra acestei lumini, îşi desăvârșește în aşa măsură percepţiile, încât nu numai că începe să o simtă, dar o atrage, și ea lucrează asupra lui. De aceea, în timpul minutelor de meditaţie, obişnuiţi-vă să vă lăsaţi toate preocupările voastre, pentru a vă concentra asupra luminii celeste; astfel o atrageţi, o introduceţi în voi, și toate particulele învechite din corpul vostru sunt încet-încet înlocuite de particule pure, luminoase. Făcând acest exerciţiu, lucraţi pentru salvarea și nemurirea voastră. Nu încetaţi niciodată să căutaţi lumina care singură poate restabili în voi armonia absolută.

Puteţi face acest exerciţiu cu lumina legându-l cu respiraţia. Inspiraţi gândind că atrageţi lumina și expirați gândind că o proiectaţi asupra voastră înşivă, asupra organelor, celulelor voastre. Din nou inspiraţi ... apoi expirați ... Foarte repede puteţi constata în ce mod favorabil acţionează acest exerciţiu asupra voastră: va simţiţi deschis, în pace.

Odată ce aţi atras lumina în voi, puteţi face un al doilea exerciţiu: inspiraţi lumina și când o expirați vă imaginaţi că o proiectaţi în lumea întreagă. Evident, nu este posibil de a face acest al doilea exerciţiu decât după ce l-aţi făcut mult timp pe primul și aţi înlocuit în

voi multe particule terne, maladive, cu particule de lumină. Trebuie aşteptat să simţiţi că munca de transformare și purificare a dat roade în voi, pentru a vă permite să daţi și altora această lumină pe care aţi primit-o. Această lucrare cu lumina este de asemenea simbolizată prin litera ebraica Aleph .

Aleph este Iniţiatul care preia lumina celestă, viaţa divină, pentru a o dărui oamenilor.

Timp de câteva minute, lăsaţi-vă deci toate preocupările deoparte. Le puteţi relua după aceea, dar în timpul meditaţiei, ţineţi-le la uşă, să aştepte cel puţin până terminaţi să vă concentraţi asupra luminii și toate aceste raze pe care le proiectaţi, eu mă voi ocupa să le adun într-un singur fascicol luminos pe care-l voi proiecta la rândul meu în lumea întreagă.

Sub pretextul că nu au nici o situaţie, nici daruri, nici calităţi extraordinare, mulţi se cred îndreptățiți să trăiască o viaţă mediocră. Nu, nimeni nu se poate justifica astfel. Chiar fiinţă cea mai lipsită, din toate punctele de vedere, poate lucra cu lumină, fiindcă este simplu și accesibil pentru toţi, și făcând aceasta se realizează ceva mai important și mai util decât toate activităţile celor mai capabili oameni din toate celelalte domenii de activitate. Chiar fiinţa cea mai dezmoștenită are posibilitatea să dobândească acest nivel de conştiinţă superior, să lucreze pentru a ajuta, pentru a lumina, pentru a susţine și aduce pacea întregii umanităţi.

Unii vor spune: „Dar nu este posibil, oamenii sunt atât de numeroşi și eu sunt atât de mic!” dacă raționați astfel, diminuaţi valoarea celor pe care le faceţi. Bineînţeles nu veţi reuşi să aduceţi pe pământ Împăraţia lui Dumnezeu și Dreptatea sa de a două zi, dar din momentul în care o doriţi, vă orientaţi forțele și

energiile voastre în această direcţie. Această lucrare produce efecte mai întâi asupra voastră înşivă: vă ridicaţi, vă înnobilați și cum nimic nu rămâne fără urmări, într-un mod sau altul îi insuflați favorabil pe cei din jur. Deci, de-acum înainte, în loc să ne concertăm fiecare asupra unui subiect diferit, ceea ce ne risipește energiile, este de dorit să ne concentram cu toţii asupra luminii, pentru a putea produce o vibraţie unică, puternică. Ne putem imagina această lumină ca pe cea a soarelui: albă, clară, limpede, strălucitoare, și făcând acest exerciţiu în ritmul respiraţiei, vom degaja o energie spirituală care va trezi conştiinţele a milioane de indivizi în lume, pentru că toţi să înceapă să lucreze pentru pacea și fericirea umanităţii.

CUPRINS